



PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA
ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA MIEJSCOWOŚCI
SIEDLIN W GMINIE PŁOŃSK

OPRACOWANIE:

KANON Grzegorz Chojnacki

mgr Agnieszka Samsel

mgr inż. Mateusz Wielgat

Warszawa 2011

SPIS TREŚCI

1.	WIADOMOŚCI OGÓLNE.....	4
1.1	Wstęp	4
1.2	Zakres powierzchniowy i przedmiotowy prognozy	4
1.3	Metodyka	5
1.4	Materiały wejściowe	7
2.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.	8
3.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	10
4.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY NATURA 2000.....	10
5.	ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE SIEDLINA, JEGO STAN I PROBLEMY ZWIĄZANE Z OCHRONĄ	11
5.1	Powietrze	11
5.2	Wody powierzchniowe i podziemne	13
5.3	Budowa geologiczna	15
5.4	Gleby	15
5.5	Klimat	17
5.6	Flora.....	17
5.7	Fauna	18
5.8	Podsumowanie	19
6.	PRAWNE FORMY OCHRONY ŚRODOWISKA	20
7.	POWIĄZANIA PRZYRODNICZE Z OTOCZENIEM	20
8.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU	21
9.	PODSTAWOWE UWARUNKOWANIA DLA ZAGOSPODAROWANIA WYNIKAJĄCE Z OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO	22
10.	USTALENIA PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA.....	24
11.	PRZEWIDYWANE SKUTKI WPLYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO	33
11.1	Ludzie	33
11.2	Fauna, flora - Bioróżnorodność	34
11.3	Powierzchnia ziemi	35

11.4	Krajobraz	35
11.5	Środowisko wodno-gruntowe	36
11.6	Atmosfera i klimat akustyczny	37
11.7	Wpływ na obszary i obiekty objęte ochroną prawną.....	37
12.	ZGODNOŚĆ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Z INNYMI DOKUMENTAMI KSZTAŁTUJĄCYMI PRZESTRZEŃ GMINY.	38
13.	PODSUMOWANIE PROGNOZY I WNIOSKI	40
14.	STRESZCZENIE	42

1. WIADOMOŚCI OGÓLNE

1.1 WSTĘP

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2008 nr 199 poz. 1227) przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty studium i uwarunkowań zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, plany zagospodarowania przestrzennego oraz strategię rozwoju regionalnego (Art. 46 ust. 1). Prognoza oddziaływania na środowisko jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Prognoza pozwala na zidentyfikowanie zagrożeń dla środowiska jakie mogą powstać w wyniku realizacji ustaleń projektu planu oraz określić działania mające na celu ograniczenie ewentualnie występujących negatywnych skutków środowiskowych. Analiza ustaleń dokumentów planistycznych na etapie ich powstawania jest zgodna z zasadą eliminacji zagrożeń u źródła, co przynosi pozytywne efekty społeczne, gospodarcze, ekonomiczne a przede wszystkim środowiskowe. Zmiany zagospodarowania przestrzeni zazwyczaj odbywają się kosztem środowiska. Powstające dokumenty planistyczne muszą z jednej strony spełniać wymagania z zakresu ochrony środowiska, a z drugiej powinny realizować potrzeby społeczno-gospodarcze. Stąd wynika konieczność wdrażania koncepcji zrównoważonego rozwoju, która na stałe wpisana jest w politykę planistyczną i gospodarczą państwa. Zachowanie przedmiotowej zasady jest gwarantem ochrony cennych zasobów przyrodniczych, tworzących struktury o zasięgu ponadkrajowym, krajowym i regionalnym.

1.2 ZAKRES POWIERZCHNIOWY I PRZEDMIOTOWY PROGNOZY

W niniejszej prognozie dokonuje się oceny oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Siedlin, położonej w Gminie Płońsk. Obszar objęty projektem planu miejscowego ma, od południowo-zachodniej strony, wspólną granicę z miastem Płońsk. Siedlin leży około 70 km od Warszawy. Przez teren opracowania przebiegają drogi krajowe, a docelowo drogi ekspresowe:

- nr 7 - Gdańsk – Warszawa,
- nr 10 - Szczecin – Toruń – Płońsk.

Cała gmina Płońsk znajduje się w strefie oddziaływania metropolii warszawskiej co jest jednym z czynników prorozwojowych, zwiększających atrakcyjność całej gminy. Leży również w obszarze funkcjonalnym „Zielone Płuca Polski”.

Tereny analizowane to obszar wiejski bardzo dobrze skomunikowany w skali regionu i kraju – przez Siedlin przebiegają dwie bardzo ważne drogi krajowe nr 7 i 10, obie docelowo klasy ekspresowej. Droga nr 7 i towarzyszący jej węzeł są już zrealizowane łącznie z siecią dróg serwisowych, droga nr 10 czeka jeszcze na przebudowę. Sieć wewnętrznych lokalnych powiązań wydaje się być jednak nie w pełni

wystarczająca. Dodatkowo trasy ekspresowe oraz linia kolejowa w skali lokalnej dzielą tereny wsi na słabo skomunikowane ze sobą części.

Analizowany teren jest dość słabo uzbrojony. Nie wybudowano tu sieci kanalizacji sanitarnej, a kanalizacja deszczowa towarzyszy jedynie trasie krajowej nr 7. Obszar jest uzbrojony w sieć wodociągową. Jej obecny zasięg stwarza możliwości do dalszej rozbudowy pod warunkiem spełnienia wymagań dotyczących minimalnego ciśnienia na końcach sieci.

Przez tereny Siedlina przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 2 x 500 relacji Rembelszczyzna – Włocławek oraz DN 400 i DN 200 relacji Płońsk – Olsztyn, od których powinny być wyznaczone strefy bezpieczeństwa. Przez obszar opracowania przebiega także przesyłowa linia elektroenergetyczna 110 kV.

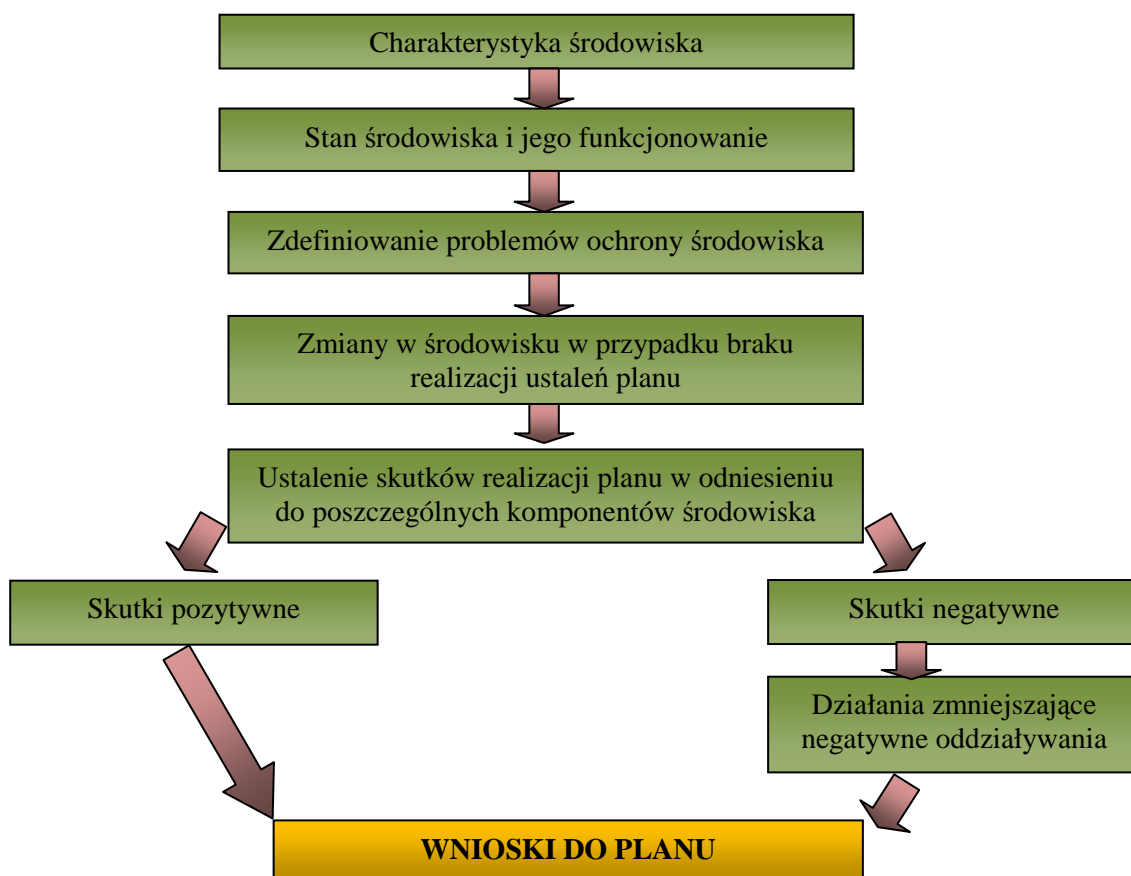
Większość terenów Siedlina użytkowana jest rolniczo. W rejonie Siedlina uprawiane są głównie zboża, choć zaobserwowano także uprawy sadownicze i uprawę wierzby. Rolnictwo nie odznacza się tu cechami odbiegającymi od przeciętnych terenów o charakterze rolnym w województwie mazowieckim. Dominują gospodarstwa o dość małych powierzchniach i niewielkiej produkcji rolnej.

1.3 METODYKA

Szkielet metodyki prognozy narzucony jest przez ustawę *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z nią dokonuje się oceny wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne komponenty środowiska. Przyjmuje się przy tym, że przyjęte ustalenia zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji planu - tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Analiza oddziaływań w kierunku poszczególnych elementów środowiska jest najważniejszym etapem prognozy. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków środowiskowych dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i zaplanowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Dlatego ostateczna ocena zmian jakie zajdą w środowisku zależy od ustaleń planu i cech charakterystycznych danego obszaru. W przypadku Siedlina jako najważniejsze charakterystyczne cechy należy wymienić:

- bliskie położenie terenów kopalnianych i wysypiska odpadów,
- zabudowa jednorodzinna wypierająca uprawę rolną,
- dominującą formą użytkowania wciąż pozostaje rolnictwo,
- położenie w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Płońsk,
- przebieg jednego z głównych ciągów komunikacyjnych kraju tj. drogi nr 7 oraz drogi nr 10,
- niski udział w ogólnej powierzchni zieleni wysokiej w tym lasów,
- gospodarczy potencjał wynikający z lokalizacji – przebieg dróg krajowych, sąsiedztwo płocka oraz niewielka odległość do Warszawy,

W przypadku Siedlina, w prognozie oddziaływania na środowisko szczególny nacisk położono na zachowanie najcenniejszych obiektów przyrodniczych i części powierzchni produkcji rolnej. Ponadto, konieczne stało się uwzględnienie potrzeb społecznych i gospodarczych co wynika z położenia analizowanego obszaru i funkcji do jakich predysponuje.



W pierwszej kolejności prac przystępuje się do ogólnej analizy środowiska opartej na opracowaniu ekofizjograficznym oraz wizjach terenowych, celem zdiagnozowania aktualnego stanu środowiska, oceny odporności na degradację oraz możliwych zmian przy zachowaniu dotychczasowych form użytkowania terenu. Aktualny stan środowiska jest „punktem” wyjściowym dla ustalenia kierunków możliwych oddziaływań. Ponadto, dokonuje się zdefiniowania i analizy istniejących problemów związanych z utrzymaniem zasobów środowiska w dobrym stanie. Efektem powyższego jest sformułowanie wniosków do planu, które mogłyby problemy rozwiązać.

Najważniejszym etapem sporządzania prognozy jest ustalenie potencjalnego oddziaływania planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym na środowisko wodno-gruntowe, faunę, florę, ludzi, obszary chronione, powietrze. Dokonuje się także oceny wpływu na ludzi głównie w aspekcie jakości życia i możliwości realizacji indywidualnych zamierzeń inwestycyjnych. Analiza w kierunku zmian środowiskowych polega na identyfikacji potencjalnych zagrożeń oraz na możliwości nasilenia lub osłabienia już istniejących presji. Za najważniejsze czynniki potencjalnie degradujące uznaje się część zaprojektowanych form zagospodarowania. To właśnie przyjęte funkcje terenów i przyjęte dla nich wielkości charakterystyczne decydują o ewentualnych skutkach i sile oddziaływania. W przypadku Siedlina czynnikiem determinującym ewentualnie występujące zmiany środowiskowe są przyjęte formy zagospodarowania terenów obecnie wykorzystywanych przez rolnictwo. Kończącym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków, czyli ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie w planie może skutkować zmniejszeniem presji na środowisko. Aby zobrazować potencjalne oddziaływanie na środowisko przedstawiono na rysunku siłę z jaką określony typ zagospodarowania może oddziaływać. Należy mieć na uwadze, że siłę określono także dla istniejącego zagospodarowania dla którego zapisy planu stanowią sformalizowanie.

Przyjętą skalę oddziaływań przedstawiono poniżej:

- **brak/pomijalne** – tereny aktywne biologiczne przedstawiające największe walory przyrodnicze w skali rejonu Siedlina,
- **oddziaływanie na dotychczasowym poziomie** – oddziaływania negatywne, nie mające większego znaczenia dla środowiska lokalnego i ponadlokalnego, tereny o niskiej presji zagospodarowania,
- **negatywne na poziomie umiarkowanym** – oddziaływanie, w wyniku którego następują niekorzystne, umiarkowane zmiany w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska;
- **negatywne silne** – oddziaływanie, które może powodować lokalnie znaczne zmiany środowiskowe, tereny stanowiące potencjalne zagrożenie, silne oddziaływanie głównie w kierunku środowiska wodno-gruntowego;
- **tereny wzmożonego ruchu** – głównie ciągi komunikacyjne, występują tu uciążliwości bezpośrednio wynikające z ruchu pojazdów samochodowych.

1.4 MATERIAŁY WEJŚCIOWE

Prognoza oddziaływania na środowisko wymaga rozpoznania terenu pod względem istniejących form zagospodarowania, stanu środowiska oraz występujących presji środowiskowych. W związku z tym odbyły się kilkukrotnie wizje terenowe. Prognoza ocenia potencjalne zmiany środowiskowe zachodzące w wyniku wdrożenia ustaleń planu dla tego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Siedlina jest podstawowym dokumentem, do którego odnosi się niniejsze opracowanie. Należy nadmienić, iż prognozę sporządzano już na wczesnych etapach powstawania planu, współpracując z projektantami dokumentu planistycznego. Środowisko przyrodnicze, jego walory i zagrożenia zostały opisane w opracowaniu ekofizjograficznym, które było głównym źródłem informacji na ww. tematy. Do sporządzenia prognozy wykorzystano następujące materiały:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Płońsk; Płońsk 2009;
- Plan gospodarki odpadami dla gminy Płońsk do roku 2013, styczeń 2005;
- Program ochrony środowiska dla gminy Płońsk na lata 2004-2012, czerwiec 2004;
- Program ochrony środowiska dla gminy miasto Płońsk do 2011 roku, maj 2005;
- Strategia rozwoju Gminy Miasta Płońska na lata 2004 – 2015;
- Plan rozwoju lokalnego gminy Miasto Płońsk na lata 2005 – 2013, Płońsk 2005;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Płońsk, marzec 2009,
- Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju, Warszawa październik 2005 r.,
- Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, Warszawa 2008 r.,
- Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia zrównoważonego rozwoju dla Unii Europejskiej, Goeteborg 2001 r.,
- dyrektywa Rady 79/40/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków ze zmianami (Dyrektywa Ptasia),

- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa).
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U z 2008 r., Nr 47, poz. 281),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199 poz. 1227),
- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz.U. nr 143, poz. 896),
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. nr 120 poz. 826),
- Dane Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie:
 - Monitoring rzek w 2007 roku,
 - Monitoring jakości wód podziemnych w województwie mazowieckim w 2007 roku,
- Stan środowiska w województwie mazowieckim w 2007 roku, Inspekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2008 rok,
- Opracowanie Ekofizjograficzne podstawowe miejscowości Siedlin w Gminie Płońsk, Warszawa 2009 rok,
- Literatura fachowa przedmiotu opracowania.

2. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.

Ochrona środowiska na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowana jest w Polsce poprzez odpowiednie akty prawne w tym ustawy i rozporządzenia. Za jeden z najważniejszych należy uznać już wielokrotnie wspominaną ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* na podstawie, której sporządzona została niniejsza prognoza. Należy mieć na uwadze, że ww. ustawa częściowo jest wynikiem o wiele wcześniejszych ustaleń na szczeblu międzynarodowym. *Konwencja o Różnorodności Biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro* w dniu 05 czerwca 1992 roku w Artykule 14 wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko projektów, które mogą mieć znaczenie dla różnorodności biologicznej.

Z punktu widzenia tego opracowania wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym, ujęty w *Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016*. Według niej projektowany plan powinien kształtować ład przestrzenny, pozwalając przy tym na prowadzenie racjonalnej gospodarki. Przez ład przestrzenny należy rozumieć sposób ukształtowania

przeźreni tworzący harmonijną całość. Nie należy przy tym zapominać o zasadzie zrównoważonego rozwoju, o której mówi *Konstytucja RP* w art. 5 – „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Pojęcie zrównoważonego rozwoju może być w nieco odmienny sposób definiowane. Generalnie w planowaniu przestrzennym zasada zrównoważonego rozwoju powinna przejawiać się takim zagospodarowaniem, które z jednej strony ochroni zasoby środowiska, a z drugiej zapewni rozwój danego obszaru. Innymi słowy rozwój gospodarczy nie powinien narażać na drastyczne straty środowiska przyrodniczego. Nie zawsze pełna realizacja idei zrównoważonego rozwoju jest możliwa. Niekiedy wyższość nad aspektami środowiskowymi biorą potrzeby społeczno-gospodarcze i odwrotnie. W analizowanym planie w sposób przemyślany i z poszanowaniem wartości przyrodniczych, wskazano nowe tereny przeznaczone pod zabudowę i inne inwestycje. Tego rodzaju zagospodarowanie podyktowane jest między innymi potrzebą realizacji zamierzeń inwestycyjnych, które de facto mogą poprawić sytuację ekonomiczną gminy i nie ingerują w cenne w skali regionu struktury przyrodnicze.

Również w *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju* (w dokumencie i aktualizacji sporządzonej w 2005 r.) nacisk położony jest na ideę zrównoważonego rozwoju, którą tu definiuje się jako integrację działań społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych w nawiązaniu do ich naturalnych predyspozycji, z zachowaniem trwałości podstawowych procesów przyrodniczych i związanych z nimi stanami równowagi ekologicznej w celu zaspokajania potrzeb bieżącego pokolenia oraz gwarantowania tego zaspokajania przyszłym pokoleniom. „Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju przyjmuje takie rozumienie przyrody, które polega na stopniowym ograniczaniu tempa tworzenia nowych obszarów chronionych oraz upowszechnianiu rozwoju form ochrony przyrody, związanych z użytkowaniem terenu zgodnym z celami ekologicznymi, uwzględniających różne formy własności ziemi i różne metody zarządzania”. Przedmiotowa koncepcja wywodzi się z innego dokumentu ustalonego na szczeblu unijnym - ze „*Zrównoważonej Europy dla lepszego świata: Strategii zrównoważonego rozwoju dla Unii Europejskiej*”, który został przyjęty na szczycie Rady Europy w czerwcu 2001 r. Podstawowe jego założenia dotyczą czterech celów strategicznych:

- ograniczenia zmian klimatycznych i wzrostu znaczenia „zielonej” energii;
- wzrostu bezpieczeństwa zdrowotnego;
- usprawnienia systemu transportowego i gospodarowania przestrzenią;
- odpowiedzialnego gospodarowania zasobami naturalnymi.

Problemy kształtowania przestrzeni znajdują także odzwierciedlenie w aktualizacji *Krajowego Programu Zwiększania Lesistości*, którego celem jest osiągnięcie w 2050 r. wskaźnika lesistości na poziomie 33%. Rejon Siedlina jest niemalże pozbawiony większych kompleksów leśnych, co niejako jest problemem rejonu o czym mowa w kolejnych rozdziałach.

Najważniejszymi ustaleniami w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których należy wymienić:

- dyrektywę Rady 79/40/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków ze zmianami (*Dyrektywa Ptasia*);
- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (*Dyrektywa Siedliskowa*).

Dyrektywy te są podstawą tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych w skali Europy siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. Ustalenia zawarte w planie nie będą oddziaływać negatywnie na obszary NATURA 2000.

Oprócz ww. aktów prawnych na uwagę zasługują także:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

Cele ochrony środowiska określone na wszystkich szczeblach, także tych lokalnych winny być bezwzględnie uwzględniane w projektowanych dokumentach planistycznych. Przyjęte w planie rozwiązania dotyczące kształtowania przestrzeni mogą budzić pewne wątpliwości aczkolwiek koncepcja zagospodarowania obszaru opracowania jest efektem kompromisu gospodarczo-środowiskowego.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Analizę skutków realizacji postanowień planu może być wykonywana w ramach oceny aktualności studium i planów, sporządzanych przez Wójta Gminy Płońsk. Obowiązek wykonywania analiz wynika z ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717). Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu. Przy przedmiotowej analizie należałoby zwrócić szczególną uwagę na realizację zadań z zakresu infrastruktury szczególnie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, których budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego oraz innych ustalonych w planach zasad dotyczących bezpośrednio lub pośrednio ochrony środowiska. Ponadto, konieczne jest zachowanie wskazanego w planie zagospodarowania terenów zdegradowanych i kopalnianych. Wskazane w dokumencie zagospodarowanie ma na celu częściową realizację rekultywacji terenu bądź stanowi jej podstawy ułatwiające dalsze działania przywracające aktywność biologiczną terenów zdegradowanych.

Dodatkowym instrumentem analizy skutków realizacji projektowanego dokumentu jest monitoring środowiska prowadzony przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Organ ten wykonuje zadania wynikające z Państwowego Programu Monitoringu Środowiska. Wyniki oceny stanu środowiska wykonywane przez WIOŚ mogą być jedną z metod analizy skutków zachodzących w przestrzeni gminy przekształceń, obrazującą zmiany parametrów jakościowych opisujących stan wód, powietrza, gleb, fauny, flory itp.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY NATURA 2000

Ze względu na zaproponowane w miejscowym planie formy oraz skalę zagospodarowania, nie prognozuje się zauważalnych oddziaływań transgranicznych i na obszary NATURA 2000, w tym na najbliższej położony projektowany Aleja Pachnicowa PLH14_34. Najbliższym istniejącym obszarem wchodzącym w skład sieci NATURA 2000 jest Dolina Wkry PLH140005. Występują tu

siedliska łąk środkowoeuropejskich i subkontynentalnych oraz lasów łąkowych i nadrzecznych zarośli wierzbowych. Dolina Wkry zachowała naturalny krajobraz. Rzeka ma unikatowy roztopowy charakter. Ze względu na dużą odległość terenów objętych planem do ww. obszaru nie prognozuje zmian.

5. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE SIEDLINA, JEGO STAN I PROBLEMY ZWIĄZANE Z OCHRONĄ

Środowisko przyrodnicze Siedlina zostało szczegółowo opisane w Opracowaniu ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby analizowanego planu zagospodarowania przestrzennego. Generalnie należy stwierdzić, że środowisko Siedlina nie odznacza się wyjątkowymi walorami. Krajobraz ukształtowany jest przede wszystkim przez dominującą formę zagospodarowania tj. rolnictwo. Dlatego przeważają tu otwarte przestrzenie, choć nie przedstawiające wysokich wartości środowiskowych to pełniące określone funkcje środowiskowe. Najwyżej pod względem bioróżnorodności należy ocenić niewielkie oczka wodne z porastającą roślinnością. Największy zbiornik wodny znajduje się w północnym rejonie opracowania. Właściwie jest to staw, którego brzegi są gęsto porośnięte. Drzewa tam rosnące są stosunkowo „stare” i tworzą szpalery. Szata roślinna rejonu opracowania uzależniona jest od formy zagospodarowania.



Otwarte przestrzenie



Porośnięty brzeg największego zbiornika

Aby ocenić potencjalne zmiany jakie zajądą w środowisku na skutek wdrożenia planu zagospodarowania należy określić punkt odniesienia – obecny stan poszczególnych komponentów środowiska. Pozwoli to jednocześnie na określenie presji jakie tu występują i możliwych przeciwdziałań w tym zapisów planu które przedmiotowe presji mogłyby ograniczyć. Poniżej, opierając się na wizjach terenowych, opracowaniach sporządzonych dla gminy Płońsk i innych danych archiwalnych krótko scharakteryzowano stan poszczególnych komponentów środowiska wraz z ustaleniem czynników im zagrażających.

5.1 POWIETRZE

Charakterystyka i stan

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska monitoruje jakość komponentów środowiska i corocznie publikuje „Raport o stanie powietrza”. W ramach monitoringu gromadzi się i analizuje dane dotyczące pomiarów stężeń zanieczyszczeń powietrza w wydzielonych strefach województwa

mazowieckiego. Na tej podstawie dokonuje się oceny poziomów substancji ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz.U. Nr 52, poz. 310), gmina i miasto Płońsk znajduje się w strefie płocko-płońskiej. Kryteriami do oceny rocznej są wartości dopuszczalne, docelowe oraz celu długoterminowego, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47, poz. 281).

Dla potrzeb klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie wydzielono:

- klasę C – stężenia zanieczyszczeń przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, docelowe, poziomy celów długoterminowych,
- klasę B – stężenia zanieczyszczeń przekraczają poziomy dopuszczalne lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji,
- klasę A – stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych.

W zależności od uzyskanych wyników dla każdej ze stref podejmuje się odpowiednie działania. Poniżej przedstawiono w syntetycznej formie wyniki oceny jakości powietrza w strefie płocko-płońskiej.

Klasyfikacja stref dla zanieczyszczeń mających określone poziomy dopuszczalne – ochrona zdrowia:

- SO₂, NO₂, C₆H₆, CO, Pb (PM10) – klasa A
- pył PM10 – klasa C

Klasyfikacja stref dla zanieczyszczeń mających określone poziomy docelowe – ochrona zdrowia:

- As (PM10), Cd(PM10), Ni(PM10) – klasa A
- B/a/P(PM10) – klasa C

Klasyfikacja stref dla zanieczyszczeń mających określone poziomy docelowe, dopuszczalne i cele długoterminowe – ochrona roślin:

- SO₂, NO_x – klasa A

Według Raportu za rok 2008 dotyczącego rocznej oceny jakości powietrza, strefa płocko-płońska została zaklasyfikowana do obszarów, gdzie wskazane jest wzmocnienie systemu oceny (kryteria dla ochrony zdrowia ludzi). Analizując jednak dane można stwierdzić, że generalnie jakość powietrza w gminie nie jest najgorsza. Stężenia prawie wszystkich mierzonych związków chemicznych mieściły się w przedziałach dopuszczalnych. Pojawienie się klasy C jest uwarunkowane przekroczeniem poziomu dopuszczalnego, docelowego i celu długoterminowego chociaż w jednym punkcie strefy.

Istniejące zagrożenia

Bez wątpienia największym zagrożeniem dla stanu powietrza w gminie Płońsk, a tym samym na analizowanym obszarze jest intensywny ruch samochodowy. Teren opracowania przecinają ciągi komunikacyjne, których oddziaływanie jest niewątpliwie duże. Szczególnie droga krajowa nr 7 jest tu emitorem liniowym obniżającym jakość powietrza. Lokalne drogi ze względu na niewielkie natężenie ruchu właściwie pozostają bez znaczenia dla stanu powietrza. Drugim czynnikiem, który może obniżyć jakość powietrza jest emisja zanieczyszczeń pochodząca z indywidualnych systemów grzewczych. Sytuację pogarsza fakt prawdopodobnego spalania odpadów w domowych paleniskach. Niestety skala procederu jest nieznana. Z całą pewnością można stwierdzić, że jakość powietrza i mikroklimat byłby

lepszy gdyby na analizowanym obszarze występowały duże powierzchnie leśne. Niestety tylko lokalnie spotyka się niewielkie zadrzewienia. Konieczne jest podjęcie działań zwiększających lesistość co wpłynie na jakość powietrza, krajobrazu i klimatu.



Droga nr 10



Skrzyżowanie drogi lokalnej z krajową nr 7

5.2 WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Charakterystyka i stan

Jakość wód podziemnych i powierzchniowych monitorowana jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, wykonawcą pomiarów jest Państwowy Instytut Geologiczny. Badania w województwie mazowieckim w 2008 r. były przeprowadzone w 183 punktach badawczych na ponad 50-ciu rzekach i kanałach. PiG wykonywał oznaczenia 17 - 40 wskaźników. W granicach opracowania nie ma zlokalizowanego punktu badawczego. Najbliżej Siedlina przepływają monitorowane rzeki: Płonka oraz Wkra, których stan ogólny wód w 2008 r. oceniono jako zły. Na analizowanym terenie występują wody powierzchniowe w postaci sieci częściowo uregulowanych cieków wodnych i rowów melioracyjnych oraz niewielkich zbiorników wodnych. Praktycznie cały obszar opracowania odwadniany jest do rzeki Płonki, która jest największym ciekim płynącym przez teren gminy Płońsk. Lokalny dział wód powierzchniowych pomiędzy zlewniami Płonki i Naruszewki przebiega niemal wzdłuż południowo-wschodniej granicy projektu planu. W skali bardzo lokalnej przepływy wód powierzchniowych i gruntowych (najpłytszych wód podziemnych, ściśle powiązanych z siecią hydrograficzną) są zakłócone przez przebieg tras komunikacyjnych. Odwodnienie dróg krajowych i linii kolejowej stanowi w zasadzie osobny system, a zbierane przez niego wody opadowe są narażone na znaczne zanieczyszczenia. Cały obszar analizy został zaliczony do zlewni zagrożonych deficytem wód powierzchniowych.

Ocenę stanu chemicznego wód podziemnych w jednolitych częściach wód (JCWPd) i w poszczególnych punktach badawczych dokonano w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz.U. nr 143, poz. 896), które wyróżnia pięć klas jakości:

- klasa I – wody bardzo dobrej jakości,
- klasa II – wody dobrej jakości,
- klasa III – wody zadowalającej jakości,
- klasa IV – wody niezadowalającej jakości,

- klasa V – wody złej jakości;

oraz dwa stany chemiczne wód:

- stan dobry (klasy I, II i III),
- stan słaby (klasy IV i V).



Rów melioracyjny



Oczko wodne

Siedlin znajduje się w JCWPd nr 48. Badania prowadzono tu w 2007 r. i latach poprzednich. Punkty pomiarowe badawcze zlokalizowane były między innymi w Płońsku (2 pkt.).

Nr. otworu	Miejscowość	Powiat	Rodzaj wód	Klasa wód w danym roku			
				2004	2005	2006	2007
435	Płońsk	płoński	G	IV	III	III	III
426	Mława	mławski	W	-	-	III	II
904	Nasielsk	nowodworski	W	III	III	III	III
918	Płock-Borowiczki	Płock-grodzki	W	IV	IV	IV	IV
1021	Sierpc	sierpecki	G	III	III	III	III
1668	Zakroczym	nowodworski	W	III	II	III	III
1669	Pomieczówek	nowodworski	W	IV	II	II	III
1689	Płońsk	płoński	G	III	III	IV	IV

W – wody wgłębne poziomów artezyjskich i subartezyjskich,

G – wody gruntowe płytkiego krążenia o swobodnym zwierciadle wody.

Jak wynika z powyższej tabeli w rejonie Płońska dominują wody III i IV klasy czyli wody zadowalającej i niezadowalającej jakości. Wody wgłębne dla omawianego rejonu są nieco lepszej klasy, zazwyczaj zadowalającej, rzadziej dobrej jakości.

Istniejące zagrożenia

Największym zagrożeniem dla wód powierzchniowych oraz podziemnych słabo izolowanych (północno-zachodni fragment Siedlina) są spływy powierzchniowe z terenów uprawy rolnej. Nawożone pola poprzecinane są systemem rowów do których wraz ze spływem przedostają się związki fosforu, azotany i inne niebezpieczne. System rowów po obfitych opadach deszczu jest szlakiem, którym zanieczyszczenia rozprzestrzeniane są na tereny sąsiednie i do zbiorników. Równie niebezpieczne są substancje ropopochodne pochodzące z ciągów komunikacyjnych. Choć droga nr 7 ma swój własny system zbierania wód opadowych to nie można wykluczyć zanieczyszczeń drogowych.

Kolejnym zagrożeniem dla czystości wód omawianego rejonu są zanieczyszczenia pochodzące z gospodarstw domowych. Brak jest tu systemu kanalizacyjnego w związku z czym gospodarstwa domowe zmuszone są do wykorzystywania bezodpływowych zbiorników na ścieki. Nie byłoby w tym nic złego gdyby nie fakt iż praktyka wskazuje na występowanie nieszczelności w przedmiotowych instalacjach. Nie rzadko bywa, że otwory przez które ścieki wydostają się poza zbiornik wykonywane są celowo. W obszarach wiejskich dochodzi niekiedy do niebezpiecznego procederu wylewania nieczystości do rowów, zagłębień lub na pola. Jest to zjawisko marginalne lecz nie wykluczone. Wynika to przede wszystkim z nieświadomości ekologicznej społeczeństwa bądź chęci uzyskania korzyści w domowych budżetach. Aby zjawisku temu zapobiec konieczna jest edukacja ekologiczna.

5.3 BUDOWA GEOLOGICZNA

Charakterystyka i stan

Na powierzchni analizowanego obszaru występują utwory czwartorzędowe. Największe powierzchnie, w obrębie gminy płońsk, zajmują gliny zwałowe oraz piaski i żwiry lodowcowe. Pod względem wiekowym odpowiadają one stadiowi północnomazowieckiemu zlodowacenia środkowopolskiego. W dolinie rzeki Płonki oraz innych mniejszych cieków obecne są utwory związane ze zlodowaceniem północnopolskim. Starsze utwory morenowe zlodowacenia południowopolskiego występują na wschód od miasta Płońska. Łączna miąższość czwartorzędu na terenach gminy wynosi od 0 do 120 m (średnio 30-60 m).

Trzeciorząd na terenie gminy Płońsk reprezentują głównie plioceńskie ropy i mułki odsłaniające się w rejonie wyniesienia strefy czołowo-morenowej, poza granicami obszaru opracowania. Wychodnie te są wynikiem silnych zaburzeń głacitektonicznych. Przeciętnie strop utworów trzeciorzędowych znajduje się na wysokości 40-80 m n.p.m. Miąższość utworów przedmiotowych sięga 200 m, z czego około 150 m przypada na plioceńskie ropy jeziorne.

Istniejące zagrożenia

Właściwie nie istnieją zagrożenia dla wykształconych struktur geologicznych. Jedynie wierzchnie warstwy tj. do głębokości kilku metrów mogą ulegać przekształceniu na skutek inwestowania.

5.4 GLEBY

Charakterystyka i stan

Gleby całej gminy wykształciły się na utworach wytworzonych z glin moreny dennej, w różnym stopniu odgórnie spiaszczonych.

W Siedlinie udział gleb o wysokiej jakości produkcyjnej jest bardzo duży. W trakcie realizacji niniejszego opracowania korzystano jednak z map ewidencyjnych, z których nie wyłączono jeszcze terenów zajętych przez przebudowaną drogę nr7. Z analizy map, wynika że udział gleb ornich i użytków zielonych klas II i III, chronionych na mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 r. nr 121 poz. 1266 z późn. zmianami) wynosi prawie 35%, a gleb klasy IV 40%.

Łąki i pastwiska zajmują stosunkowo małe powierzchnie i koncentrują się głównie w pobliżu cieków oraz zbiorników wodnych. Tereny występowania gleb ornich i użytków zielonych wysokich klas

bonitacyjnych rozkładają się na analizowanym obszarze dość równomiernie, wyjątek stanowi tylko skrajny, najbardziej północny fragment Siedlina, gdzie praktycznie brak gleb ornych klas > IVb.

Standardy oceny jakości gleby oraz jakości ziemi zostały wprowadzone Rozporządzeniem Ministra Środowiska 9 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 165, poz. 1359), w którym określono dopuszczalne zawartości różnych szkodliwych substancji, głównie pochodzenia antropogenicznego. Badania jakości gleb na terenie województwa mazowieckiego prowadzą:

- Instytut Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach,
- Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Warszawie-Wesołej,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
- Państwowa Agencja Atomistyki.

Poniżej przedstawiono dane na temat stanu gleb opublikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie w 2006 r. Dotyczą one powiatu płońskiego, a więc także rejonu Siedlina:

- udział gleb bardzo kwaśnych i kwaśnych oraz dla których potrzebne jest wapnowanie – 41-60%,
- udział gleb o niskiej i bardzo niskiej zawartości fosforu – 21-40%,
- udział gleb o bardzo niskiej i niskiej zawartości potasu – 61-80%,
- udział gleb o bardzo niskiej i niskiej zawartości magnezu – 21-40%,
- zawartość metali ciężkich – naturalna,
- zawartość WWA – małe zanieczyszczenie,
- zawartość siarki siarczanowej – naturalna.

Istniejące zagrożenia

Wierzchnie warstwy gleb ulegają erozji na skutek działania czynników naturalnych – erozja wietrzna i wodna. Niestety erozję przyspiesza działalność ludzi a w szczególności rolnicze wykorzystanie gleb. W efekcie dochodzi do zmniejszania miąższości gleby, wymywania składników pokarmowych, pogorszenia struktury gleby. Erozja doprowadza do obniżenia wartości gleby. Aby zapobiec lub ograniczyć to negatywne zjawisko konieczne jest prowadzenie odpowiednich zabiegów rolniczych i inżynierskich przywracających przynajmniej w części pierwotne właściwości gleb.



Grunty rolne w pobliżu zabudowań jednorodzinnych



Duże przestrzenie produkcji rolnej

Innym zagrożeniem jest realizacja inwestycji. Choć w niewielkiej skali (dotychczas) to dochodzi lokalnie do zniszczenia i przykrycia gleby przez co przestaje ona funkcje środowiskowe. Jest niejako wyłączona z obiegu materii. Niestety zapobieganie temu oznacza zaniechanie inwestycji a to nie

byłoby korzystne dla rejonu Siedlina, który przecież dysponuje znaczącym potencjałem działek predysponowanych właśnie do zainwestowania.

5.5 KLIMAT

Charakterystyka i stan

Klimat omawianego regionu charakterystyczny jest dla regionu Mazowsza. Opady atmosferyczne są tu jednak wyjątkowo niskie - wynoszą 495 mm. Pokrywa śnieżna zalega przez 63 dni w roku, średnie miesięczne temperatury wynoszą: w lutym -3,7 OC, w lipcu 17,9 OC. Okres wegetacyjny trwa około 213 dni. Wiatry zachodnie stanowią średnio w roku prawie ¼ sumy wszystkich wiatrów i uznaje się je za dominujące. Średnie prędkości wynoszą od 3,9 do 6,4 m/sek. w zależności od pory roku. Usłonecznienie rzeczywiste w ciągu roku wynosi od 4 do 4,5 godz. dziennie, liczba dni z mgłą sięga 30, natomiast częstość cisz rocznych 20-30 %.

Istniejące zagrożenia

Lokalny mikroklimat generalnie jest typowy dla rozległych terenów rolniczych, pozbawionych łagodzącego wpływu zwartych kompleksów leśnych czy dużych zbiorników wodnych. To właśnie brak kompleksów leśnych stanowi problem Siedlina. Klimat nieznacznie modyfikacją ulega również na terenach zainwestowanych, jednak wpływ np. zabudowy jest stosunkowo niewielki, ze względu na jej niewielką zawartość i znaczne rozproszenia. Większe znaczenie mogą mieć znaczne przestrzenie zajmowane przez drogi. Wprowadzenie bujnej roślinności, w tym znacznego udziału roślinności wysokiej w pobliżu głównych ciągów komunikacyjnych mogłoby działać korzystnie na mikroklimat oraz miałyby znaczenie aerosanitarnie ograniczając np. zasięg rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i hałasu. Brak lasów, większych powierzchni zadrzewionych oraz emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych to istotne problemy związane z zachowaniem korzystnego klimatu.

5.6 FLORA

Charakterystyka i stan

Największe powierzchnie analizowanego obszaru zajmują tereny pól uprawnych, w mniejszym stopniu roślinność przydrożna i towarzysząca zabudowie. Zieleń wysoka stanowi niewielki udział w ogólnej powierzchni biologicznie czynnej. Największe zgrupowania drzew zlokalizowane są wzdłuż części dróg, w otoczeniu kilku największych zbiorników wodnych. Praktycznie na granicy, w części północnej, znajduje się jedyny na obszarze całego opracowania, mały fragment lasu, o powierzchni równej 0,2 ha. Spotyka się także niewielkie sady oraz zadrzewienia – głównie młodego samosiewu brzoźowego. Na szczególną uwagę zasługują szpalery starych drzew w północnej części Siedlina, częściowo wygradzające niejako fragmenty pól oparte o lokalną drogę oraz jeden z największych stawów. Prawdopodobnie są to pozostałości po jakimś dużym, już nie istniejącym gospodarstwie.



Teren zadrzewiony na jednej z działek



Niewielki kompleks młodego drzewostanu brzoźowego

Istniejące zagrożenia

Jako zagrożenie dla roślinności Siedlina wymienić należy spływy powierzchniowe z terenów dróg. Wody te niosą ładunek substancji które doprowadzają do wyginięcia organizmów glebowych i roślin. Jednak ze względu na fakty iż ciągi komunikacyjne wyposażono w oddzielny system zbierania wód a roślinność nie wykazuje oznak chorób bądź zamierania, zagrożenie to jest niewielkie. Istotnym natomiast problemem dotyczącym struktur przyrodniczych jest brak większych kompleksów leśnych. Z jednej strony jest to wysoce niekorzystne ze względu na brak bufora pochłaniającego zanieczyszczenia, niezadawalające warunki klimatyczne oraz wodne, to z drugiej strony zapewnia to dobre przewietrzanie rejonu przez co nie następuje kumulacja zanieczyszczeń (prawdopodobnie jest mniejsza niż w obszarach osłoniętych).

5.7 FAUNA

Charakterystyka i stan

Dziką faunę analizowanego obszaru reprezentują głównie drobne zwierzęta polne oraz ptaki, charakterystyczne dla terenów otwartych przestrzeni. Będą to między innymi skowronek, bocian, trznadel, pokląskwa, niektóre pliszki czy dymówka. Obserwuje się tu również ptaki drapieżne. Prawdopodobnie bytuje tu pustułka oraz myszołów. Zakrzaczenia i zadrzewienia towarzyszące zabudowie stwarzają warunki żerowania, ewentualnie gniazdowania dla wielu małych ptaków, między innymi: kosów, drozdów, sikor, rudzików, dzięciołów czy muchołówek.

Z większych zwierząt zaobserwowano lisa. Przestrzenie otwarte pól i zadrzewienia to potencjalne miejsce żerowania saren. Nie wyklucza się również obecności innych zwierząt, które mogą tu bytować lub tylko migrują przez obszar opracowania.

Istniejące zagrożenia

Niebagatelnym zagrożeniem są główne ciągi komunikacyjne. To właśnie na nich ginie najwięcej zwierząt. Natężenie ruchu jest na tyle intensywne, że drogi stają się barierą nie możliwą do pokonania dla zwierząt. Ginią tu zwierzęta dzikie i domowe. Charakterystyczny dla analizowanego rejonu jest podział na dwie części. Granicą jest droga nr 7. Jedyne przejście dla zwierząt, umożliwiające migrację z północy na południe i odwrotnie, znajduje się od wiaduktem na krajowej siódemce – wzdłuż linii kolejowej.

Kolejnym zagrożeniem jest wzrastająca presja inwestycyjna. Obecnie nie występuje tu zabudowa, która doprowadzałaby do fragmentacji siedlisk i utrudnionej migracji. Trzeba jednak mieć na uwadze fakt iż w nie tak odległej perspektywie czasowej Siedlin może niejako stać się dzielnicą Płońska a wtedy znikną otwarte przestrzenie i zakrzaczenia na których bytują zwierzęta.

5.8 PODSUMOWANIE

Na stan środowiska przyrodniczego ma wpływ wiele czynników, a ich oddziaływanie jest bardzo zróżnicowane pod względem czasu trwania, okresu występowania i nasilenia. W wypadku obszaru opracowania, czynniki naturalne można pominąć i przyjąć, że generalnie stan środowiska przyrodniczego kształtuje tu działalność człowieka, w tym głównie: rolnictwo, transport oraz pojawiająca się presja inwestycyjna.

Zmiany w ekosystemach powodowane były działalnością człowieka, która przyczyniła się do niszczenia środowiska abiotycznego oraz wpływała na faunę i florę. Rolnictwo jest tu pierwszym czynnikiem, który zmienił naturalne ekosystemy w środowiska ubogie i utrzymywane sztucznie. W miejscu gatunków występujących tu pierwotnie pojawiły się monokultury roślin uprawnych, których odporność na degradację jest niewielka w porównaniu do ekosystemów nie zmienionych przez człowieka. Choć rolnictwo jest de facto czynnikiem degradującym to kształtuje ono krajobraz i przynosi korzyści gospodarcze. Niekiedy uprawa ziemi i hodowla zwierząt jest jedynym źródłem utrzymania. Dlatego planowane zmiany zagospodarowania winny uwzględniać potrzebę zachowania przestrzeni produkcyjnej. Pojawiająca się presja inwestycyjna może doprowadzić do zachwiania równowagi ekologicznej i dewastacji najcenniejszych fragmentów Siedlina. Dlatego opracowywany plan zagospodarowania przestrzennego staje się narzędziem zapewniającym zrównoważony rozwój zgodny z potrzebami zachowania odpowiedniego stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

W odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska określono następujące zagrożenia oraz problemy:

➤ **ŚRODOWISKO WODNO-GRUNTOWE**

- spływy wielkoobszarowe,
- brak kanalizacji sanitarnej,
- rolnictwo – nawożenie,
- erozja wodna i powietrzna,
- zanieczyszczenie wód stawów oraz cieków;
- spływy z ciągów komunikacyjnych,

➤ **FAUNA I FLORA**

- presja inwestycyjna,
- istniejące ciągi komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu,
- przekształcenia szaty roślinnej na skutek działalności rolniczej,
- brak większych kompleksów leśnych,

➤ **KLIMAT I POWIETRZE**

- intensywny ruch na drodze krajowej nr 7 i 10,
- brak większych kompleksów leśnych,
- indywidualne źródła ogrzewania – spalanie odpadów.

6. PRAWNE FORMY OCHRONY ŚRODOWISKA

Na obszarze opracowania i szerzej, w bezpośrednim sąsiedztwie Siedlina nie ma obszarów ani obiektów chronionych ze względu na wartości przyrodnicze. Brakuje tu również budynków, czy obiektów zabytkowych. Na terenie Siedlina znajdują się jedynie stanowiska archeologiczne objęte nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, jednak bez numeracji nadawanej w spisach.

Najbliższe obszary chronionej przyrody, o znacznych wartościach, są położone dość daleko od analizowanych terenów. Obszary należące do sieci Natura 2000 są słabo powiązane z całą gminą Płońsk oraz odległe blisko 20 km i więcej od granic Siedlina. Najbliższym jest leżąca na południu Dolina Środkowej Wisły (PLB 140004) oraz Puszcza Kampinowska (PLC 140001), dalej – około 40 km od granic:

- na wschód Dolina Dolnej Narwi (PLB 140014), Dolina Dolnego Bugu (PLB140001), Ostoja Nadbużańska (PLB140011),
- na północ Dolina Wkry i Mławki (PLB140008).

Około 2 km na wschód od Siedlina wzdłuż drogi powiatowej nr 741 leży obszar Natura 2000 o mający znaczenie dla Wspólnoty o nazwie Aleja Pachnicowa i kodzie PLH 140054, który obejmuje 730 m fragment drogi powiatowej (Szpandowo – Strachowo – Poczernin) wraz z poboczami obsadzonymi wierzbami. Działania prowadzone na opisywanych terenach nie powinny mieć jednak znacznego wpływu na funkcjonowanie obszaru, nie przewiduje się tu powstania inwestycji prowadzących do zmiany warunków wodnych, mogących niekorzystnie wpływać na cenne drzewa.

7. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE Z OTOCZENIEM

Tereny Siedlina leżą dość daleko poza obszarami o dużym regionalnym i ponadlokalnym znaczeniu przyrodniczym. Najbliższe obszary zasilania biologicznego dla opisywanej miejscowości znajdują się ponad 1 km na północ, południe i wschód od jej granic. Rolę takich biocentrów dla Siedlina stanowią lokalne, w skali całej gminy, korytarze ekologiczne związane z rzeczkami – Naruszewką oraz ciekami przepływającym przez Dalanówek. Najważniejszy taki obszar stanowi jednak, położona na północ od Siedlina, dolina Płonki. Znaczenie doliny Płonki wynika z jej bezpośredniego powiązania z północnymi terenami opracowania oraz jej ponadlokalnego znaczenia nawet dla skali gminy. Ponadto „Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy Płońsk” przewiduje również dolesianie realizowane na fragmencie północno-wschodnim analizowanych terenów oraz na terenach sąsiadujących z ich północną granicą. Realizacja tego powinna poprawić lokalnie bioróżnorodność i funkcjonowanie powiązań przyrodniczych Siedlina z otoczeniem.

Pomimo dużego udziału obszarów otwartych, siła powiązań przyrodniczych nie jest jednak duża. Wynika to z małego zróżnicowania i stopnia naturalności terenów Siedlina. Problemem trudnym do rozwiązania jest również brak wewnętrznej spójności przyrodniczej samego obszaru opracowania, który podzielony jest na części poprzez drogi krajowe, przebudowywane na trasy ekspresowe oraz przez linię kolejową. Zapewnienie zasilania przyrodniczego musi więc zachodzić ze wszystkich równocześnie wymienianych stron.

8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU

Zmiany stanu poszczególnych komponentów środowiska zależą przede wszystkim od nasilenia istniejących presji środowiskowych i pojawienia się nowych negatywnych lub pozytywnych oddziaływań. Aby zidentyfikować zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień projektu planu należy przyjąć założenie, że nie będą podejmowane nowe działania inwestycyjne tak w zakresie budownictwa kubaturowego jak i infrastrukturalnego. Niestety może to rodzić pewne negatywne zmiany w istniejących układach przyrodniczych i przestrzeni. Jako najbardziej negatywny aspekt braku realizacji planu wymienić należy ograniczenie rozwoju infrastruktury technicznej, w tym szczególnie ważnej dla zachowania dobrego stanu środowiska wodno-gruntowego – kanalizacji. Tereny analizowane nie są uzbrojone w kanalizację w związku z czym gospodarstwa domowe korzystają z bezodpływowych zbiorników na ścieki. Powoduje to istnienie realnego zagrożenia wystąpienia ich nieszczelności powstałych na skutek nieprawidłowego wykonania przedmiotowych instalacji bądź w ręcz celowo. Marginalnie może dochodzić do procederu wylewania ścieków bytowych na pobliskie pola, do zagłębień terenu, a nawet rowów. Odstąpienie od realizacji planu pozwala na utrzymanie ryzyka przedostawania się zanieczyszczeń bytowych do środowiska wodno-gruntowego.

Pozostawienie dotychczasowego zagospodarowania to utrzymanie powierzchni użytkowanych rolniczo. Rodzi to dwojakie konsekwencje ze względu na funkcje środowiskowo-gospodarcze jakie pełnią te tereny. Z jednej strony są to ekosystemy wspomagające struktury wyższego rzędu. Są one miejscem bytowania ptaków, gryzoni, sporadycznie ssaków takich jak sarna czy lis. Pomimo ubogiego składu gatunkowego wciąż są aktywne biologicznie. Ponad to, kształtują krajobraz nadając mu charakter typowo rolniczy. Z gospodarczego punktu widzenia rolnictwo jest dla wielu mieszkańców Siedlina źródłem utrzymania. Z drugiej strony intensywne użytkowanie rolne gruntów może rodzić również negatywne konsekwencje środowiskowe tj. doprowadza do zubożania gleb, przyspiesza erozję. Na skutek niewłaściwego nawożenia do środowiska przedostają się substancje, które w lokalnych zbiornikach mogą powodować eutrofizację. Związki chemiczne kumulują się w glebie i wpływają na podstawowe funkcje gleby. Użytkowanie rolne gruntów w najbliższym otoczeniu węzłów dróg ekspresowych nie jest też w pełni uzasadnione ekonomicznie, a silne natężenie transportu samochodowego może wręcz ograniczać jakość produkowanej wzdłuż dróg żywności.

Jako skutki środowiskowe pozytywne wynikające z odstąpienia od realizacji planu należy wymienić:

- zachowanie przestrzeni rolnych jako czynnych biologicznie terenów umożliwiających migrację, gniazdowanie czy żerowanie,
- utrzymanie dotychczasowego, rolniczego krajobrazu,
- zachowanie znaczących powierzchni biologicznie czynnych,
- utrzymanie niskiej emisji z gospodarstw domowych na obecnym poziomie – brak nowych inwestycji, które potencjalnie mogłyby obniżyć jakość powietrza,
- szansa na stopniowe pojawianie się roślin drzewiastych na nieużytkowanych przestrzeniach otwartych (w odległej perspektywie czasowej),
- pozostawienie lokalnych korytarzy ekologicznych – rowów, szpalerów drzew, krzewów,
- zachowanie krajobrazotwórczych alei drzew.

Do skutków negatywnych należą:

- utrzymanie ryzyka przedostawania się zanieczyszczeń z gospodarstw domowych do środowiska wodno-gruntowego do czasu realizacji systemu kanalizacyjnego (proceder wylewania zanieczyszczeń na łąki, do rowów itp.),
- zanieczyszczenie środowiska przez związki chemiczne pochodzące z rolnictwa,
- obniżanie jakości gleb – wymywanie składników pokarmowych, zmiana właściwości fizyczno-chemicznych,
- utrzymanie niewielkiego udziału zieleni wysokiej,
- zły stan wód powierzchniowych,
- lokalne zaśmiecanie terenów.

9. PODSTAWOWE UWARUNKOWANIA DLA ZAGOSPODAROWANIA WYNIKAJĄCE Z OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO

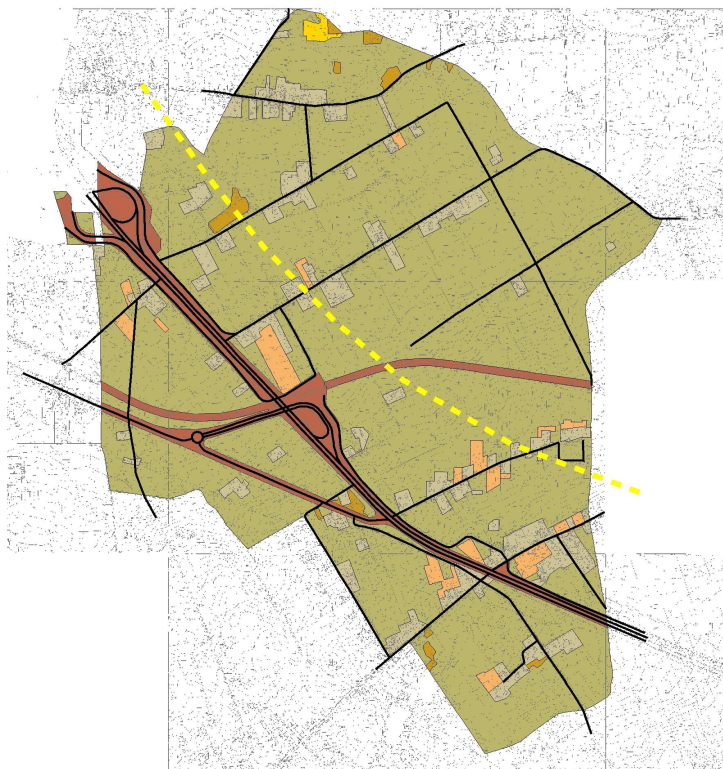
W opracowaniu ekofizjograficznym dokonano podziału terenów na mniejsze jednostki, dla których określono ich przydatność do różnych form zagospodarowania. Analizując przydatność do różnych form zagospodarowania uwzględniono:

- usytuowanie poszczególnych działek względem najważniejszych struktur przyrodniczych,
- położenie terenu opracowania na tle Płońska i przyległych terenów,
- istniejące formy zagospodarowania,
- warunki glebowe, wodne, ukształtowanie terenu,
- istniejąca infrastruktura oraz potencjalne możliwości jej rozwoju,
- tendencje rozwoju zabudowy miasta Płońsk,
- potencjalne zmiany środowiskowe powstałe na skutek przeobrażeń w zagospodarowaniu,

W obszarze opracowania wyraźnie zaznacza się tereny komunikacji tj. drogi nr 7 i 10, które dzielą cały obszar na dwa rejony:

- północny z zabudową jednorodzinną, zagrodową i dużymi przestrzeniami otwartymi w większości użytkowanymi rolniczo,
- południowy gdzie wyraźnie zaznacza się oddziaływanie dróg o wysokim natężeniu ruchu, dominuje zabudowa usługowa oraz usługowo-jednorodzinna.

Przybliżony podział na rejony przebiega wzdłuż drogi krajowej nr 7, w orientacyjnej odległości od przedmiotowego ciągu 200 metrów.



Podział obszaru opracowania na część północną i południową

Uwzględniając położenie Siedlina, uzbrojenie terenu i uwarunkowania środowiskowe wyodrębniono i określono formy zagospodarowania dla wymienionych poniżej terenów.

→ Tereny komunikacji

Są to tereny położone wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych (droga nr 7 i 10) wraz z przylegających do nich pasem przestrzeni o szerokości kilkudziesięciu metrów gdzie zaznacza się oddziaływanie drogi. Droga nr 10 wraz z drogą nr 7 tworzy „klin” w którym zagospodarowanie powinno nawiązywać do tego korzystnego położenia. Podobna sytuacja dotyczy pozostałych powierzchni przylegających do przedmiotowych tras. Dominować powinna zabudowa usługowa, która niejako osłoni obszary północne przed oddziaływaniem z komunikacji.

→ Obszary użytkowane rolniczo

Są to przestrzenie użytkowane rolniczo. Uprawiane są głównie zboża i warzywa lecz istnieje także działalność rolnicza sadownicza. Niestety wiele z sadów jest zaniedbanych i pozostawionych samym sobie. Następuje ich stopniowe „dziczenie”. Z biologicznego punktu widzenia sady te pełnią istotną rolę - schronienia, bazy pokarmowej czy miejsca gniazdowania. Jednak są pewnym marnotrawstwem ziemi i płodów - nieużytkowane stają się bezużyteczne. Przestrzenie te stanowią jedną całość, są ze sobą połączone przez sieć rowów dlatego nie należy ich zabudowywać. Nie można doprowadzić do fragmentacji pól, ich wzajemnej izolacji. Wskazuje się pozostawienie większości terenów rolnych.

→ Lokalne biocentra

Są to najcenniejsze fragmenty przedstawiające wysokie na skalę opracowania, wartości środowiskowe. Należą do nich niewielkie przestrzenie leśne o zróżnicowanym wieku (od kilku lat do starodrzewia), ciągi drzew rosnące w dużym zwarcu reprezentowane przez okazałe lipy, klony, topole, miejscami dęby. Wykazują one także wysokie zdolności regeneracyjne dlatego należy je zachować w dotychczasowym stanie oraz chronić tereny przyległe przed intensywnym zabudowaniem, tak aby umożliwić swobodny „rozwój” tych najcenniejszych struktur stanowiących o lokalnym potencjale

biologicznym. Zagospodarowanie przedmiotowych terenów powinno także uwzględniać potrzebę wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych, co dotyczy przede wszystkim młodych drzewostanów rosnących w silnym zwarciu. Lokalne biocentra to także zbiorniki wodne. Choć nie zawsze wykazują one wysokie zróżnicowanie biologiczne to wymagają zachowania ze względu na unikatowość ekosystemów wodnych, ich wrażliwość na zanieczyszczenia i inne pełnione funkcje środowiskowe.

→ Zabudowa jednorodzinna oraz zagrodowa

Ze względu na tendencje rozwojowe Płocka, nie sposób jest uchronić wszystkie tereny przed zainwestowaniem. Konieczne staje się wskazanie powierzchni, które mogą być przeznaczane pod zabudowę. Struktura zabudowy nie powinna zaburzać funkcjonowania środowiska, doprowadzać do fragmentacji przestrzeni otwartych i izolacji biocentrów. Dlatego wskazuje się tereny przeznaczone pod zainwestowanie zlokalizowane wzdłuż lokalnych dróg o niewielkim natężeniu ruchu. Należy przy tym zaznaczyć, iż prawdopodobnie nowa zabudowa nie będzie związana z produkcją rolną, ze względu na niską opłacalność tego rodzaju działalności. Dlatego tereny omawiane są doskonałe na realizację indywidualnych potrzeb inwestycyjnych – budownictwa jednorodzinnego. Wskazane powierzchnie zabudowane celowo nie zachowują swej ciągłości aby zachować ciągłość otwartych przestrzeni.

Zasady kształtowania struktury przyrodniczej

Kształtowanie struktury przyrodniczej rejonu Siedlina powinno opierać się na kilku podstawowych zasadach:

- zachowania cennych z biologicznego punktu widzenia terenów odznaczających się wysoką bioróżnorodnością i zróżnicowaniem wiekowym drzew,
- zachowania i poprawy jakości ekosystemów wodnych,
- wzbogacania przestrzeni rolnych w struktury leśne – dążenie do zwiększania wskaźnika lesistości wynoszącego obecnie 0,2 %,
- zachowania łąk,
- tworzenia nowych powiązań przyrodniczych uzupełniających istniejące oraz umacniania (wzbogacanie) istniejących,
- zachowania wysokich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowanych,
- prowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych na terenach leśnych,
- unikania tworzenia odizolowanych powierzchni rolnych lub leśnych,
- poprawienia warunków migracji pomiędzy obszarami podzielonymi trasą nr 7,
- udrażniania rowów, utrzymanie ich sprawności technicznej i funkcji biologiczno-melioracyjnych.

10. USTALENIA PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA

Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

Projekt planu wyznacza następujące tereny funkcjonalne oznaczone odpowiednimi symbolami oraz ustala ich przeznaczenie:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolem: **MN**,
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, oznaczone symbolem: **MNU**,
- tereny zabudowy zagrodowej, oznaczone symbolem: **RM**,

- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem: **U**,
- tereny zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową, oznaczone symbolem: **UMN**
- tereny zabudowy usług oświaty, oznaczone symbolem: **UO**,
- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczone symbolem: **P**,
- tereny eksploatacji złóż przeznaczonych do rekultywacji, oznaczone symbolem: **PG**,
- teren obsługi komunikacji samochodowej – stacja paliw, oznaczone symbolem: **KS**,
- tereny rolne, oznaczone na rysunku planu symbolem: **R**,
- tereny o funkcji komunikacyjnej, oznaczone symbolem: **KD**,
- tereny lasów i zalesień oznaczone symbolem: **ZL**,
- tereny wód powierzchniowych, oznaczone symbolem: **WS**,
- tereny dróg publicznych, oznaczone symbolami: **KDS, KDGP, KDZ, KDL, KDD**,
- teren dróg wewnętrznych, oznaczone symbolem: **KDW**,

Ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

- wyznacza się strefy ochrony stanowisk archeologicznych określonych granicami na rysunku planu w obrębie, których istnieje duże prawdopodobieństwo odkryć zabytków archeologicznych;
- w obrębie strefy ochrony stanowisk archeologicznych ustala się obowiązek uzgadniania z właściwym konserwatorem zabytków wszelkich robót budowlanych oraz ewentualnych zalesień;
- w przypadku, gdy planowane prace w obrębie stanowiska archeologicznego zagrażają zniszczeniem zabytku archeologicznego, inwestor zobowiązany jest pokryć koszty niezbędnych badań archeologicznych i ich dokumentacji zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakazuje się zachowanie lokalizacji wszystkich zabytków małej architektury takich jak: kapliczki przydrożne, krzyże w ich obecnym miejscu sytuowania.

Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego zdrowia i bezpieczeństwa ludzi

W celu zmniejszenia uciążliwości terenów komunikacji, podwyższenia standardów krajobrazowych wskazuje się na rysunku planu lokalizację ciągów zieleni izolacyjnej i krajobrazowej. W miejscach, w których wskazano lokalizację tych ciągów, ustala się następujące nakazy i zakazy:

- nakazuje się zachowanie istniejącego drzewostanu przy dopuszczeniu, po ocenie stanu, wycinki jednostek chorych lub samosiejek i uzupełnieniu ich poprzez wprowadzenie nasadzeń gatunków rodzimych i właściwych dla siedlisk, podnoszących walory użytkowe i przestrzenne skupisk zieleni,
- zagospodarowanie terenu przy tych zespołach zieleni musi umożliwiać migrację drobnych zwierząt,
- nakazuje się uwzględnianie tych zespołów zieleni w projektach zagospodarowania nowych inwestycji poprzez uzupełnienia istniejących zespołów oraz tworzenie nowych.

Wskazuje się na rysunku planu strefę ochronną gazociągu wysokiego ciśnienia, gdzie:

- nakazuje się aby wszelkie prace budowlane na terenie strefy ochronnej gazociągu przeprowadzać na warunkach określonych przez operatora gazociągu,
- nakazuje się, w odległości do 40 m od gazociągu, uzgadnianie lokalizowania budynków z operatorem gazociągu,

- dopuszcza się w strefie ochronnej gazociągu urządzenie terenu zielenią lub użytkowanie rolnicze lub ogrodnicze - drzewa i krzewy mogą być sadzone w odległości min. 5 m od zewnętrznej ścianki gazociągu.

Wskazuje się również strefę oddziaływania linii elektroenergetycznej 110 kV, w obrębie której nakazuje się aby lokalizacja zabudowy była realizowana na warunkach określonych przez operatora sieci.

W celu ochrony środowiska, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz zachowania zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, ustala się następujące nakazy i zakazy:

- szkodliwe oddziaływanie na środowisko wytwarzane przez inwestora winno zamykać się na terenie działki lub zespołu działek na których jest wytwarzane i do których inwestor posiada tytuł prawny,
- lokalizacje wszystkich obiektów o wysokości 50 m nad poziom terenu i wyższych, na obszarze objętym granicą planu, wymagają uzgodnienia z Głównym Inspektorem Lotnictwa Cywilnego.

Ustala się następujące zasady ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami:

- należy dążyć do ograniczenia uciążliwości akustycznych pochodzących ze źródeł hałasu o natężeniu ponadnormatywnym, głównie na obszarach zamieszkałych, poprzez zabezpieczenia techniczne lub zmianę technologii i urządzeń,
- hałas i wibracje przekraczające dopuszczalne poziomy nie mogą sięgać poza obręb działki, na której są wytwarzane.

W zagospodarowaniu terenów należy stosować normy dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zawarte w przepisach odrębnych. Dla terenów objętych planem ustala się dopuszczalne poziomy hałasu według następującej klasyfikacji rodzaju terenu zgodnie z przepisami odrębnymi:

- tereny oznaczone symbolem MN o numerach od 1 do 16, jako tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
- tereny oznaczone symbolem od 1 do 12MNU, od 1 do 7UMN, 1 i 2 RM h jako tereny przeznaczone na cele mieszkaniowo-usługowe,
- tereny oznaczone symbolem 1UO, jako tereny przeznaczone pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży.

Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej

Sieci infrastruktury technicznej powinny być prowadzone przez tereny przeznaczone na cele publiczne w szczególności przez tereny dróg publicznych oraz tereny ciągów pieszo-rowerowych. Realizacja sieci i urządzeń infrastruktury na terenach dróg publicznych, wymaga uzgodnienia z ich zarządcami. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się realizację sieci poza terenami przeznaczonymi na cele publiczne. Dopuszcza się również realizację sieci infrastruktury w obrębie dróg wewnętrznych oraz wydzielanie działek dla potrzeb lokalizacji urządzeń infrastruktury na całym obszarze objętym planem.

Zabudowa dotycząca obiektów obsługi technicznej realizowanych na obszarze opracowania poza terenem oznaczonym symbolem P powinna być, realizowana jako elementy wbudowane razem z obiektami budowlanymi odpowiadającymi przeznaczeniu tych terenów.

Na terenach funkcjonalnych ustala się następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- nakazuje się podłączenie budynków do sieci elektroenergetycznej umożliwiającej pobór energii w stopniu wystarczającym dla obsługi funkcji i sposobu zagospodarowania i zabudowy działki,
- nakazuje się w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych, realizowanie sieci energetycznych średniego i niskiego napięcia jako podziemnej,

- nakazuje się podłączenie do sieci wodociągowej budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi i wykonanie przyłączy umożliwiających pobór wody zgodny z funkcją i sposobem zagospodarowania,
- nakazuje się aby wszystkie budynki oraz działki budowlane posiadały przyłącze kanalizacyjne umożliwiające odprowadzenie ścieków sanitarnych oraz poprodukcyjnych w stopniu wystarczającym dla obsługi funkcji i sposobu zagospodarowania i zabudowy działki,
- dopuszcza się do czasu zrealizowania sieci kanalizacyjnej stosowanie szczelnych atestowanych zbiorników bezodpływowych oraz indywidualnych atestowanych oczyszczalni ścieków,
- nakazuje się dostarczenie w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi źródła ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania - jako źródło energii cieplnej należy stosować: gaz, energię elektryczną, olej opałowy o niskiej zawartości siarki, odnawialne źródła energii lub inne ekologiczne źródła energii.
- dopuszcza się stosowanie innych nośników energetycznych pod warunkiem, że będą stosowane w urządzeniach mających odpowiednie atesty lub świadectwa ekologiczne i zapewniających standardy emisji dopuszczone w przepisach odrębnych,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni utwardzonych, podjazdów i parkingów o pow. poniżej 200 m² - bezpośrednio do gruntu, pod warunkiem zagospodarowania wód opadowych w granicach nieruchomości,
- zrzut wód opadowych z nawierzchni utwardzonych o powierzchni powyżej 200 m² związanych z ruchem lub postojem samochodów oraz z usługami, należy wyposażyć w urządzenia podczyszczające na wylotach jeśli są odprowadzane do gruntu w jednym miejscu, zrzuty wód opadowych do kanalizacji należy przeprowadzać na warunkach określonych z gestorem sieci.

W zakresie gospodarki odpadami ustala się:

- nakaz usuwania odpadów w ramach zorganizowanego i o powszechnej dostępności, komunalnego systemu zbierania i usuwania odpadów stałych,
- nakazuje się wyznaczenie, na każdej działce budowlanej, miejsca do gromadzenia odpadów, przy czym dopuszcza się możliwość realizacji zbiorczych miejsc na pojemniki umożliwiające selektywną zbiórkę odpadów obsługujących kilka działek budowlanych;
- nakazuje się wyznaczenie, na terenach UMN o numerach od 1 do 7, dla funkcji usługowej, miejsca do selektywnej zbiórki odpadów, niezależnie od miejsc zbiórki odpadów dla funkcji mieszkaniowych.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolem MN

Tereny oznaczone symbolem MN przeznacza się na realizację i utrzymanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dopuszcza się tu jednak realizację: usług, garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, budynków gospodarczych, dojazdów i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolem MN wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,

- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach MN ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%
- wysokość zabudowy od terenu do najwyżej położonego elementu dachu 11 m,
- maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych zabudowy – 3 w tym ostatnia jako poddasze użytkowe,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 60%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami oznaczonych symbolem MNU

Tereny oznaczone symbolem MNU przeznacza się na realizację i utrzymanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej z usługami, dopuszcza się tu jednak realizację: garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, budynków gospodarczych, dojazdów i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolem MNU wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach MNU ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%,
- wysokość zabudowy od terenu do najwyżej położonego elementu dachu 11 m,
- maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych zabudowy – 3 w tym ostatnia jako poddasze użytkowe,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 50%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów zabudowy zagrodowej oznaczonych symbolem RM

Tereny oznaczone symbolem RM przeznacza się na realizację i utrzymanie zabudowy zagrodowej, jednak dopuszcza się tu realizację: usług, garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, budynków gospodarczych, dojazdów i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolem RM wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,

- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach RM ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%
- wysokość zabudowy od terenu do najwyższej położonego elementu dachu 11 m,
- maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych zabudowy – 3 w tym ostatnia jako poddasze użytkowe,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 30%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów zabudowy usługowej oznaczonych symbolem U

Tereny oznaczone symbolami U przeznacza się na realizację i utrzymanie usług, jednak dopuszcza się tu realizację: garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, budynków gospodarczych, mieszkań, dojeżdż i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolami U wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- lokalizacji wolnostojącej zabudowy mieszkaniowej,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach U ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy - 50%
- wysokość zabudowy od terenu do najwyższej położonego elementu dachu 12 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 40%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową oznaczonych symbolami UMN

Tereny oznaczone symbolami UMN przeznacza się na realizację i utrzymanie zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową. Dopuszcza się tu realizację funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej oraz: garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, budynków gospodarczych, dojeżdż i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolami UMN wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,

- lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m²,
- realizacji wolnostojącej zabudowy mieszkaniowej,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach oznaczonych symbolem UMN ustala się wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%,
- wysokość zabudowy od terenu do najwyżej położonego elementu dachu 12 m,
- maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych zabudowy – 3
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 40%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów usług oświaty oznaczonych symbolem UO

Tereny oznaczone symbolem **UO** przeznaczają się na realizację i utrzymanie usług oświaty, jednak dopuszcza się tu realizację: garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, dojść i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolem UO wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- lokalizacji wolnostojącej zabudowy mieszkaniowej,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach UO ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%
- maksymalna wysokość zabudowy od terenu do najwyżej położonego elementu dachu 13 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej - 30%,
- maksymalna wysokość ogrodzenia 160 cm.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oznaczonych symbolem P

Tereny oznaczone symbolami **P** przeznaczają się na realizację i utrzymanie obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, jednak dopuszcza się tu realizację: garaży, miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, usług, budynków administracyjnych, budynków gospodarczych, dojść i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolami P wprowadza się zakaz:

- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- lokalizacji funkcji mieszkaniowej,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach P ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%,
- maksymalna wysokość zabudowy od terenu do najwyższej położonego elementu dachu 12 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej – 30%.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenu eksploatacji złóż przeznaczonego do rekultywacji oznaczonego symbolem PG

Teren oznaczony symbolem PG przeznacza się na eksploatację złóż, po zakończeniu działalności związanej z eksploatacją, nakazuje się rekultywację w kierunku wodnym poprzez utworzenie stawów, lub leśnym poprzez zalesienie.

Na terenie oznaczonym symbolem 1PG wprowadza się zakaz:

- wprowadzania wszelkich urządzeń, budowli i budynków, a także innej zabudowy i zagospodarowania nie związanego funkcjonalnie z przeznaczeniem terenów, w tym lokalizacji funkcji mieszkaniowej;
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem;
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne, za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców;
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów obsługi komunikacji samochodowej oznaczonych symbolem KS

Teren oznaczony **KS** przeznacza się na realizację i utrzymanie usług związanych z obsługą komunikacji samochodowej, dopuszcza się również lokalizację usług związanych z dystrybucją paliw oraz realizację infrastruktury technicznej, dojazdów i dojazdów, ogrodzeń i małej architektury.

Na terenach oznaczonych symbolami KS wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem działalności związanej z dystrybucją paliw,
- lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m²,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- lokalizacji funkcji mieszkaniowej,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach KS ustala się następujące wskaźniki liczbowe dotyczące warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu dla każdej działki budowlanej:

- maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%
- maksymalna wysokość zabudowy od terenu do najwyższej położonego elementu dachu 10 m,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna na każdej działce budowlanej – 30%.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów rolnych oznaczonych symbolem R

Tereny oznaczone symbolem **R** przeznacza się na realizację funkcji związanej z działalnością rolną, jednak dopuszcza się tu realizację: zabudowy siedliskowej, infrastruktury technicznej, dojazdów i dojazdów.

Na terenach oznaczonych symbolami R wprowadza się zakaz:

- lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów o funkcji komunikacyjnej oznaczonych symbolami KD

Tereny oznaczone symbolem KD przeznacza się na realizację funkcji związanej z komunikacją. Dopuszcza się tu realizację: infrastruktury technicznej, dojazdów i dojazdów oraz zachowanie istniejącej zabudowy z możliwością jej wymiany, rozbudowy, przebudowy w ramach istniejącego siedliska, a także realizację przedsięwzięć związanych z drogami publicznymi.

Na terenach oznaczonych symbolami KD wprowadza się zakaz:

- realizacji jakiegokolwiek nowej zabudowy kubaturowej za wyjątkiem obiektów służących obsłudze dróg publicznych,
- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni lub jako terenów rolnych do czasu wykorzystania terenu zgodnie z planem,
- budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych za wyjątkiem wszelkich ogrodzeń służących obsłudze dróg publicznych,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów lasów i zalesień oznaczonych symbolem ZL

Tereny oznaczone symbolem **ZL** przeznacza się na realizację i utrzymanie funkcji związanej z gospodarką leśną, dopuszcza się tu realizację usług nieuciążliwych z zakresu rekreacji oraz: miejsc postojowych, infrastruktury technicznej, ścieżki rowerowej, dojazdów i dojazdów oraz małej architektury poza terenami oznaczonymi w ewidencji gruntów jako leśne.

Na terenach oznaczonych symbolem ZL wprowadza się zakaz:

- lokalizacji jakichkolwiek usług,

- tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, za wyjątkiem zagospodarowania w formie terenów zieleni,
- dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio do odbiorców,
- składowania jakichkolwiek odpadów.

Na terenach ZL ustala się następujące szczegółowe warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- teren nie może być ogrodzony,
- teren należy pozostawić w całości jako powierzchnię biologicznie czynną,

Przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowa terenów wód powierzchniowych oznaczonych symbolem WS

Tereny oznaczone symbolem **WS** przeznacza się na realizację i utrzymanie funkcji związanych z wodami powierzchniowymi, dopuszcza się tu realizację wszelkich funkcji związanych z utrzymaniem wód powierzchniowych oraz urządzeń służących przemieszczaniu się pieszych pomiędzy przeciwległymi terenami funkcjonalnymi.

Na terenach oznaczonych symbolami przeznaczenia WS wprowadza się całkowity zakaz wprowadzania wszelkich urządzeń, budynków i budowli, a także innej zabudowy i zagospodarowania nie związanego funkcjonalnie z przeznaczeniem terenów.

Na terenach WS dopuszcza się wykonywanie niezbędnych prac z zakresu: regulacji, drożności, utrzymania skarp, obwałowań przeciwpowodziowych oraz wycinki drzew i krzewów oraz innych działań związanych z ochroną przeciwpowodziową.

W projekcie Planu zastosowano dodatkową numerację poszczególnych terenów. Przedmiotowa numeracja nie ma wpływu na niniejszą prognozę ze względu na jednolite (takie same) ustalenia dla danych terenów funkcjonalnych o różnych numerach.

11. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPLYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

11.1 LUDZIE

Wpływ realizacji analizowanego projektu planu na ludzi należy określić jako pozytywny. Zaproponowane formy zagospodarowania i ich rozmieszczenie sprzyjają rozwojowi gospodarczemu Płońska i jego najbliższej okolicy. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zlokalizowana jest wzdłuż lokalnych ciągów komunikacyjnych, co w przyszłości umożliwi dogodny dojazd do poszczególnych posesji. W planie przewidziano rozwój funkcji usługowe wyodrębnionych w samodzielne jednostki jak i towarzyszących zabudowie mieszkaniowej. Pozytywnie należy ocenić rozmieszczenie funkcji usługowych (U) oraz obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) - ustalenia planu doprowadzą do wyodrębnienia strefy usługowej ciągnącej się wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, co wskazano w Opracowaniu ekofizjograficznym jako jeden z pożądanych kierunków rozwoju. Potencjalnie może tu powstać wiele miejsc pracy, gdzie znajdą zatrudnienie mieszkańcy gminy. Ponad to, na tego rodzaju rozwiązaniach bezpośrednio korzyści osiąga gmina przez zasilenie budżetu środkami finansowymi z podatków wyższych w stosunku do innych form zabudowy.

Nie prognozuje się zauważalnego negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi. Zwiększenie ruchu komunikacyjnego nie będzie na tyle duże aby powodować znaczące zanieczyszczenie powietrza. Uciążliwości dla mieszkańców związane z prowadzeniem działalności usługowej ograniczane będą częściowo przez wprowadzenie szpalerów drzew. Zachowanie dużych powierzchni rolnych gwarantuje dobre przewietrzanie obszaru Siedlina. Nie prognozuje się także znaczących zmian w natężeniu hałasu ze strony dróg ekspresowych, które w dużym stopniu już obecnie są izolowane za pomocą ekranów akustycznych. Tego rodzaju izolacja niestety może wpływać negatywnie na rozwój przedsiębiorstw. Wprowadzanie ekranów wymaga niekonwencjonalnych rozwiązań reklamowych zwiększających zainteresowanie usługobiorców.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- nie proponuje się zmian w planie ze względu na generalnie pozytywne oddziaływanie na warunki życia mieszkańców i realizację potrzeb ludności

11.2 FAUNA, FLORA - BIORÓŻNORODNOŚĆ

Pomimo znacznych przekształceń terenu polegających między innymi na dopuszczeniu zabudowy na terenach dotychczas niezainwestowanych nie prognozuje się istotnych zmian, które mogłyby zajść na skutek realizacji planu w bioróżnorodności, w skali ponadlokalnej. Generalnie, analizowany obszar nie przedstawia wysokich wartości przyrodniczych ze względu na dominującą formę użytkowania – uprawę gruntów rolnych. Tereny uprawy rolnych charakteryzują się niezwykle ubogą liczbą gatunków podyktowaną przez człowieka. Enklawy o większych wartościach stanowią niewielkie zadrzewienia i zbiorniki wodne. Wprowadzanie zabudowy na przestrzeń rolną może lokalnie zwiększyć bioróżnorodność, jednak kosztem zmniejszenia terenów aktywnych biologicznie oraz wprowadzenia wielu gatunków obcych. Generalnie uznaje się, że nowe zainwestowanie odbywa się kosztem środowiska, ale w analizowanym przypadku przekształcenia mogą również przynieść korzystne zmiany. Zabudowie jednorodzinnej towarzyszy urządzona zieleń bogatsza pod względem florystycznym niż monokulturowe uprawy rolne. Zwiększenie liczby gatunków roślin sprzyja także drobnym zwierzętom, szczególnie ptakom, co najsilniej widać w sytuacji gdy sadzone są drzewa i krzewy, których owoce mogą stanowić pokarm. Najważniejsza ostoja bioróżnorodności jaką stanowi największy zbiornik wodny i jego otoczenie, zlokalizowane w północno-zachodniej części planu, zostały zachowane w analizowanym projekcie w niezmienionej formie. Zbiornik wciąż pozostanie powiązany ekologicznie z przylegającym terenem rolnym. Nadal będzie ostoją ptactwa lecz wymaga działań ukierunkowanych na poprawę stanu jego wód.

Pewne zmiany w środowisku zajdą na skutek lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, która doprowadza do częściowej izolacji i fragmentacji niektórych przestrzeni rolnych. Jest to istotne dla migrujących zwierząt lecz nie powinno ograniczyć liczby występujących tu gatunków.

W analizowanym planie należy zauważyć wyodrębnienie pewnej strefy usług zlokalizowanej wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych. Zapewne będzie to dodatkowa bariera ekologiczna lecz mając na uwadze istniejącą już infrastrukturę drogową oraz koncentrację usług i prawdopodobnie ich stosunkowo niewielki wpływ na środowisko (o czym świadczą zakazy: *lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne substancje niebezpieczne za wyjątkiem gazu rozprowadzanego podziemną siecią gazową bezpośrednio*

do odbiorców, budowy ogrodzeń pełnych oraz z prefabrykowanych elementów żelbetowych, składowania jakichkolwiek odpadów) aspekt dalszej izolacji należy uznać za pomijalny. Ponadto, koncentracja usług w pasie przydrożnym zapewnia skuteczne ograniczenie rozproszenia zabudowy.

Za wysoce korzystny należy uznać zapis - *nakazuje się zachowanie istniejącego drzewostanu przy dopuszczeniu, po ocenie stanu drzewostanu, wycinki jednostek chorych lub samosiejek i uzupełnieniu ich poprzez wprowadzenie nasadzeń gatunków rodzimych i właściwych dla siedlisk, podnoszących walory użytkowe i przestrzenne skupisk zieleni*. Projekt planu uwzględnia nadrzędną zasadę dopasowania składu gatunkowego do siedliska. Ponadto, tego rodzaju zapisy chronią ekosystemy przed ekspansją gatunków obcych.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- wprowadzenie większej ilości szpalerów drzew wzdłuż lokalnych ciągów komunikacyjnych,
- zmiany rozmieszczenia zabudowy jednorodzinnej tak aby umożliwić migrację zwierząt oraz ograniczyć wyizolowanie przestrzeni rolnych,
- wprowadzanie zapisów ustalających wprowadzanie gatunków rodzimych,

11.3 POWIERZCHNIA ZIEMI

Powierzchnia ziemi ulegnie pewnym przekształceniom tam gdzie dojdzie do zainwestowania. Generalnie powierzchnia terenu Siedlina jest płaska w związku z czym wyrównanie terenu nawet pod większe obiekty nie będzie w sposób widoczny zmieniało jego ukształtowania. Do negatywnego zjawiska często dochodzi w okolicy zabudowań jednorodzinnych. Ziemia z wykopów jest składowana w granicach posesji, poza nią lub wywożona do zagłębień terenu. To właśnie tego rodzaju działania są i prawdopodobnie będą przyczyną zmian powierzchni. Zjawisko to może być wyjątkowo niekorzystne w przypadku gdy odkład będzie wywożony do rowów czy niewielkich oczek wodnych. Aby temu zapobiec konieczne jest egzekwowanie prawa w zakresie gospodarki odpadami i przepisów budowlanych co wykracza jednak poza ramy ustaleń planu. Zmiana ukształtowania terenu nastąpi także w wyniku realizacji drogi krajowej nr 50 – podłoże ulegnie uszczelnieniu, a zmiany mogą sięgać kilku metrów w głąb w zależności od przyjętych technologii robót oraz rozwiązań konstrukcyjnych. Oprócz ww. nie prognozuje się innych niekorzystnych przekształceń terenu.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- nie proponuje się zmian w zapisach planu, wskazana jest natomiast rzetelna kontrola w zakresie prowadzonych robót ziemnych i utylizacji odpadów (wywóz gruntu i jego odpowiednia utylizacja), grunt z odkładu winien być wywieziony i zutylizowany jeżeli nie jest możliwe wykorzystanie go w innej formie dopuszczonej prawem.

11.4 KRAJOBRAZ

Z punktu widzenia niniejszego opracowania podstawowym zadaniem z zakresu kształtowania krajobrazu jest zachowanie powierzchni użytkowanych rolniczo i zwiększanie udziału zieleni wysokiej. Choć wartość przyrodnicza terenów rolnych nie jest największa to ich znaczący udział w ogólnej powierzchni Siedlina jest czynnikiem determinującym charakter krajobrazu. Wydaje się też, że pejzaż rolniczy winien być tu ciągle dominującym. Zgodnie z projektem planu utrzymana zostanie większość otwartych przestrzeni rolnych. Zmianę zagospodarowania przewidziano głównie dla terenów przyległych do trasy nr 7, gdzie znajduje to uzasadnianie gospodarcze i komunikacyjne. Wprowadzenie zabudowy

jednorodzinnej z jednej strony ingeruje w środowisko np. poprzez uszczelnienie podłoża, zmniejszenie powierzchni biologicznie aktywnej, czy zmiany stosunków wodnych, z drugiej jednak może korzystnie wpłynąć na osiągnięcie ładu przestrzennego. W analizowanym planie zabudowa jednorodzinna lokalizowana jest wzdłuż lokalnych dróg. Wpłynie to korzystnie na krajobraz poprzez uzupełnienie istniejących „luk”, zachowanie wysokiej estetyki obiektów budowlanych, częściową ochronę przestrzeni rolnych przed zainwestowaniem w formie rozproszonej. Przewidziano także utrzymanie powierzchni biologicznie czynnej na poziomie minimum 60% oraz zakazano wykonywania ogrodzeń pełnych, które są barierą dla zwierząt i elementem wysoce nieestetycznym.

Zmianie ulegnie krajobraz widziany z drogi krajowej nr 7. Przyczyną będzie zlokalizowanie usług wzdłuż przedmiotowej drogi. Choć pola uprawne przestaną już dominować w tym rejonie to nie należy tego traktować jako wysoce negatywne. Rozłożenie poszczególnych funkcji w przestrzeni znajduje tu uzasadnienie przede wszystkim gospodarcze. Tereny przyległe do trasy predysponowane są do rozwoju różnego rodzaju usług nawet związanych z obsługą samochodową.

Jako pozytywne zmiany należy zauważyć wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów oraz zachowanie istniejących struktur przyrodniczych – krajobrazotwórczych. Szczególnie cenne są zbiorniki wodne z najbliższym otoczeniem, dla których warunkiem przetrwania jest powiązanie z otoczeniem oraz poprawa stanu wody.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- poprawa lokalnych warunków krajobrazowych przez wprowadzanie zadrzewień wzdłuż ciągów komunikacyjnych (zwiększenie ilości),
- zwiększenie udziału krajobrazu leśnego poprzez przeznaczenie niektórych przestrzeni rolnych pod zalesienia.

11.5 ŚRODOWISKO WODNO-GRUNTOWE

Największy wpływ na środowisko wodno-gruntowe ma wprowadzenie zabudowy na tereny dotychczas niezainwestowane. Nowe budynki wraz z drogami o utwardzonej nawierzchni szczelnie izolują powierzchnię terenu, a tym samym zmniejszają całkowitą infiltrację wód opadowych. Bezpośrednim tego skutkiem jest wyłączenie części gleb z obiegu materii. Na skutek zainwestowania ulegają zmianie lokalne kierunki spływu i może dochodzić do zaburzeń dotychczasowych warunków wilgotnościowych w glebie. Miejscowo dojdzie do nadmiernego lub niedostatecznego uwilgotnienia gleb, co bezpośrednio zmienia warunki siedliskowe. Mając na uwadze skalę proponowanych w planie zmian zagospodarowania największe przeobrażenia w układzie gleba-woda prognozuje się w rejonie głównych ciągów komunikacyjnych gdzie zlokalizowane będą usługi, magazyny, składy, włączenie trasy nr 50 oraz na terenie eksploatacji złóż przeznaczonego do rekultywacji (IPG). Nie prognozuje się istotnych przekształceń środowiska wodno-gruntowego na pozostałych terenach. Do niewielkich zaburzeń dojdzie na działkach z zabudową jednorodziną lecz te negatywne skutki niweluje bliskość otwartych przestrzeni rolnych, aktywnych biologicznie.

Najcenniejsze struktury przyrodnicze stanowią zbiorniki wodne wraz z przyległymi terenami. Być może, przyjęte w planie ustalenia (*nakazuje się aby wszystkie budynki oraz działki budowlane posiadały przyłącze kanalizacyjne umożliwiające odprowadzenie ścieków sanitarnych oraz poprodukcyjnych w stopniu wystarczającym dla obsługi funkcji i sposobu zagospodarowania i zabudowy działki*) przyczynią się do stopniowej poprawy stanu wód w zbiornikach. Jednak do czasu realizacji

systemu kanalizacyjnego wciąż pozostanie ryzyko występowania nieszczelności w zbiornikach, a nawet celowego wylewania ścieków.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- na etapie planu zagospodarowania należy wskazać potrzebę realizacji systemu zbierającego wody opadowe z drogi nr 50,
- propagowanie rolnictwa ekologicznego.

11.6 ATMOSFERA I KLIMAT AKUSTYCZNY

Atmosfera omawianego terenu i klimat akustyczny mogą ulec zmianie tylko lokalnie. W planie przewidziano ochronę akustyczną terenów zabudowy mieszkaniowej w postaci szpalerów drzew, choć takiej zieleni izolacyjnej wprowadzono stosunkowo niewiele. Ponad to, lokalizacja usług przy drodze krajowej nr 7 stanowi swoisty ekran ograniczający rozprzestrzenianie hałasu. W planie dla terenów usługowych (U) zapisano: *wprowadza się zakaz lokalizacji usług, które mogą zostać zakwalifikowane zgodnie z przepisami odrębnymi do przedsięwzięć, które mogą potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko*. Powyższy zapis nie znalazł się w ustaleniach dla terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) dlatego istnieje ryzyko, iż uciążliwość z prowadzonej tu działalności wykroczy poza granice działki, w tym także hałas. Największy teren o tym charakterze zaprojektowano pomiędzy trasą nr 7 a nr 10. Wzrost hałasu i zanieczyszczeń nastąpi na skutek włączenia trasy nr 50 w węzeł komunikacyjny, dlatego konieczne są działania niwelujące przedmiotowe oddziaływanie.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- wskazuje się działania ograniczające uciążliwości komunikacyjne (zapisy w planie winny wskazywać na potrzebę lokalizacji urządzeń ograniczających rozprzestrzenianie hałasu w dokumentach projektowych) – ekrany akustyczne, zadrzewienia

11.7 WPŁYW NA OBSZARY I OBIEKTY OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ

Na analizowanym terenie zlokalizowane są strefy ochrony stanowisk archeologicznych. Plan uwzględnia ich lokalizację i konieczność ochronę. We względu na położenie oraz skalę zmian zależnych od ustaleń planu, nie prognozuje się jego oddziaływania na najbliższe położone obszary Natura 2000.

Odrębnym zagadnieniem jest ograniczenie realizacji inwestycji w strefach ochronnych gazociągu wysokiego ciśnienia i linii elektroenergetycznej 110 kV. W projekcie planu zapisano:

- dla gazociągu wysokiego ciśnienia
 - *nakazuje się aby wszelkie prace budowlane na terenie strefy ochronnej gazociągu wysokiego ciśnienia przeprowadzać na warunkach określonych przez operatora gazociągu*
 - *dopuszcza się w strefie ochronnej gazociągu wysokiego ciśnienia urządzenie terenu zielenią lub użytkowanie rolnicze lub ogrodnicze. Drzewa i krzewy mogą być sadzone w odległości min. 5 m od zewnętrznej ścianki gazociągu*
- dla linii elektroenergetycznej 110 kV
 - *Nakazuje się aby lokalizacja zabudowy na terenie objętym strefą oddziaływania linii elektroenergetycznej 110 kV była realizowana na warunkach określonych przez operatora sieci*

Zapisy ww. uznaje się za wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Wnioski i rekomendacje do analizowanego planu:

- nie proponuje się zmian w planie ze względu na pełne uwzględnienie obiektów i obszarów chronionych

12. ZGODNOŚĆ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Z INNYMI DOKUMENTAMI KSZTAŁTUJĄCYMI PRZESTRZEŃ GMINY

Najważniejszym dokumentem planistycznym kształtującym politykę przestrzenną całej gminy Płońsk jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Płońsk. Według obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (z dnia 27 marca 2003 r.), musi zaistnieć zgodności zapisów miejscowych planów z ustaleniami studium, w którym określa się m.in.:

- kierunki zmian w przeznaczeniu terenów, wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- obszary i zasady ochrony środowiska oraz ochrony krajobrazu kulturowego i zabytków;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

Istnieje też obowiązek spójności ustaleń Studium z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego i programów zawierających zadania rządowe, co pozwala na zachowanie spójności polityki przestrzennej prowadzonej na różnych poziomach/skalach.

Wśród czynników, mających wpływ na kształtowanie przestrzeni Siedlina i sprzyjających rozwojowi gminy, w Studium wymieniono:

- położenie całej gminy w obszarze funkcjonalnym “Zielone Płuca Polski”,
- zwiększenie walorów przyrodniczych poprzez zalesienia gruntów odłogujących oraz łączenie małych, rozproszonych płątów leśnych w większe kompleksy,
- obecność zaplecza surowcowego - kruszywa,
- korzystne warunki dla poprawy bilansu wodnego przez realizację obiektów małej retencji i dodatkowo wykorzystanie ich w celach ekologicznych, rekreacyjnych,
- tradycje rolnicze i uwarunkowania przyrodnicze, stwarzają możliwości rozwoju:
 - produkcji zbóż i roślin przemysłowych w rejonie występowania gleb dobrych jakościowo,
 - hodowli bydła i trzody chlewnej (w rejonach koncentracji trwałych użytków zielonych),
 - produkcji zbóż paszowych i ziemniaków,
 - czystości gleb (nie stwierdzono zanieczyszczeń metalami ciężkimi) oraz brak obiektów uciążliwych pozwala rozwijać produkcję tzw. “zdrowej żywności”,
 - istnieją dobre warunki dla rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego,
- rozwój infrastruktury technicznej:
 - opracowana i sukcesywnie wdrażana koncepcja zwodociągowania gminy,
 - korzystne warunki do rozwoju gazyfikacji gminy.

Problemy przyrodnicze i ekologiczne

- wysoki stopień zanieczyszczenia wód powierzchniowych (rzeki Płonki),

- brak zbiorników wodnych i większych wód płynących oraz stosunkowo niski udział lasów,
- konieczność przywrócenia równowagi ekologicznej na terenach poeksploatacyjnych.

Obszar objęty projektem planu znajduje się w dwu strefach funkcjonalno przestrzennych wyznaczonych w studium:

- **A1 strefa rozwoju usługowo-produkcyjnych** – w bezpośrednim sąsiedztwie węzłów komunikujących obszar gminy z drogami nr 10, 7 oraz 50, rozwój funkcji usługowo-produkcyjnym w oparciu o korzystne położenie przy głównych ciągach komunikacyjnych,
- **B2 strefa rozwoju funkcji rolniczych** - prawie cała część południowa opracowania, gdzie dopuszczono zabudowę mieszkaniowo-usługową na zasadzie akceptacji istniejącej, uzupełnień, modernizacji oraz przekształceń,
- **C1 strefa rozwoju funkcji leśno-rolnych i rekreacyjno-wypoczynkowych** - północna część, z terenami preferowanymi pod zainwestowania produkcyjno-przemysłowe, usługowe, miejsko-gminne składowisko odpadów oraz z zaznaczonymi terenami występowania kruszywa i obszarami planowanych dolesień.

Główne kierunki działań w strefie A1 to:

- przygotowanie oferty terenów -ukierunkowanie gospodarki gruntami na tworzenie zasobów komunalnych z przeznaczeniem na poszczególne funkcje,
- intensyfikacja użytkowania terenów przy równoczesnym likwidowaniu konfliktów funkcjonalno-przestrzennych,
- tworzenie warunków dla lokalizacji zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego oraz punktów zbytu surowców rolnych (magazyny, przechowalnie itp.),
- rozwój zorganizowanej bazy ogólnodostępnej dla obsługi ruchu turystyczno -rekreacyjno -wypoczynkowego,
- przekształcanie otoczenia miasta w obszary ekologiczne z jednoczesnym skutecznym ograniczaniem różnego rodzaju naruszeń środowiska w jego sąsiedztwie,
- powiązanie systemu przyrodniczego miasta z atrakcyjnymi terenami otwartymi w jego strefie zewnętrznej poprzez zwiększenie powierzchni terenów zielonych oraz stworzenie (wzmocnienie) systemu spójnych, czytelnych ciągów przyrodniczych mających duże znaczenie dla funkcjonowania miasta,
- rozbudowa systemów infrastruktury technicznej,
- rozbudowa systemów infrastruktury technicznej w celu podniesienia standardu istniejącej zabudowy oraz zapewnienia odpowiedniego wyposażenia infrastrukturalnego terenów przewidzianych do zabudowy (w tym o funkcji produkcyjno-usługowej).

Główne kierunki działań w strefie B2 to:

- utrzymanie dotychczasowych form rolniczego zagospodarowania - ochrona gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych poprzez ograniczanie rozpraszania zabudowy,
- rozwój kierunków produkcji rolnej z uwzględnieniem istniejących specjalizacji i tradycji upraw,
- ochrona tworzenie warunków do wprowadzania funkcji uzupełniających względem rolnictwa – drobne zakłady usługowe i przetwórcze, agroturystyka.
- wprowadzanie zalesień na gruntach o najniższych wartościach jakościowych, mało przydatnych dla produkcji rolnej oraz wprowadzanie zadrzewień przydrożnych i śródpolnych dla utrzymania i poprawy warunków agroekologicznych,

- ochrona wód powierzchniowych i gruntowych przed zanieczyszczeniem związkami będącymi efektem intensywnego użytkowania terenu (działalność rolnicza, eksploatacja surowców),
- zachowanie istniejących trwałych użytków zielonych oraz terenów zadrzewionych jako terenów otwartych pełniących funkcję ciągów powiązań przyrodniczych,
- racjonalna eksploatacja złóż surowców tj. z równoczesną rekultywacją terenu w kierunku określonym w projekcie gospodarowania złożem,
- rozbudowa systemów infrastruktury technicznej.

Główne kierunki działań w tej strefie C:

- optymalne wykorzystanie walorów agrotechnicznych dla rozwoju produkcji rolnej oraz tam gdzie to możliwe preferowanie rolnictwa ekologicznego i produkcji „zdrowej żywności”,
- ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej na terenach o najwyższych wartościach bonitacyjnych gleb,
- ochrona wód powierzchniowych i gruntowych przed zanieczyszczeniem związkami pochodzącymi z działalności rolniczej,
- utrzymanie istniejących ciągów przyrodniczych,
- zwiększenie walorów przyrodniczych terenu poprzez wprowadzanie zalesień w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących lasów oraz na glebach najsłabszych jakościowo,
- racjonalne wykorzystanie surowców mineralnych oraz eksploatacja złóż z równoczesną rekultywacją terenu w kierunku określonym w projekcie gospodarowania złożem,
- ograniczenie lokalizacji inwestycji szkodliwych dla środowiska lub mogących pogorszyć jego stan.

Z powyższego wynika, iż ustalenia zawarte w projektowanym dokumencie planistycznym są zgodne z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Płońsk.

13. PODSUMOWANIE PROGNOZY I WNIOSKI

Projekt miejscowego planu zagospodarowania rejonu Siedlina jest nadrzędnym dokumentem kształtującym przestrzeń. Celowe i systemowe planowanie przestrzeni ma zapewnić wprowadzanie i utrzymanie ładu przestrzennego, poprawę jakości życia mieszkańców oraz umocnienie działań na rzecz ochrony środowiska. Ze względu na charakter dokumentu planistycznego prognozuje się zmiany środowiskowe, które nie zakłócą funkcjonowania, już obecnie uboższego środowiska. Projektowany dokument może poprawić walory przyrodniczo-krajobrazowe przede wszystkim poprzez wprowadzanie nowej zieleni wysokiej w postaci ciągów i szpalerów do nasadzenia oraz zachowanie terenów uprawy rolnej. Przedmiotowa zieleń ma na celu nie tylko kształtowanie krajobrazu lecz także odizolowanie terenów usługowych od zabudowy jednorodzinnej.

W planie zmieniono na części terenów dotychczasowe formy użytkowania. Przekształcenia te są zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Płońsk oraz uwarunkowaniami środowiskowymi wynikającymi określonymi w Opracowaniu ekofizjograficznym. Zapisy planu doprowadzą do wyodrębnienia strefy usługowej zlokalizowanej wzdłuż najważniejszego ciągu komunikacyjnego tj. drogi nr 7. Część terenów rolnych przeznaczono pod zainwestowanie w większości jednorodzinne. Zachowano przy tym duże przestrzenie rolne oraz zbiorniki wodne mające kluczowe znaczenie dla tutejszych ekosystemów. Największe zmiany w środowisku dotyczą przede wszystkim układów glebowo-wodnych i zajdą przede wszystkim tam gdzie dojdzie do zainwestowania.

Podsumowując niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko należy wymienić następujące skutki wdrożenia planu:

- **negatywne**
 - lokalne zmiany rzeźby terenu,
 - wzrost ruchu samochodowego szczególnie na głównych ciągach komunikacyjnych,
 - wzrost niskiej emisji,
 - lokalne zmiany stosunków wodnych,
 - ograniczenie powierzchni infiltracji wód opadowych,
 - zmiana przeznaczenia części terenów użytkowanych rolniczo,
 - możliwy wzrost hałasu w strefie usługowej,
 - wprowadzenie nowych barier utrudniających migrację zwierząt;
- **pozytywne**
 - możliwy wzrost bioróżnorodności gatunkowej – lokalnie, zieleń przydomowa,
 - lokalna poprawa krajobrazu przez wprowadzenie zadrzewień,
 - rozbudowa infrastruktury w tym systemów kanalizacyjnych oraz stosowanie nowoczesnych technologii chroniących przed hałasem,
 - korzystne rozmieszczenie przestrzenne funkcji usługowych, magazynów itp.,
 - stworzenie nowych możliwości inwestycyjnych,
 - zaspokojenie potrzeb społecznych i kształtowanie przestrzeni publicznych,
 - zwiększenie dostępu do usług,
 - ochrona najcenniejszych struktur przyrodniczych – ekosystemów wodnych i leśnych.

W rozdziale **11 Przewidywane skutki wpływu ustaleń na środowisko**, zaproponowano zmiany w zapisach planu, które przyniosą korzyści środowiskowe w odniesieniu do całego systemu przyrodniczego analizowanego obszaru oraz pojedynczych komponentów środowiska:

- **wskazuje się działania ograniczające uciążliwości komunikacyjne – ekrany akustyczne, zadrzewienia**
- **na etapie planu zagospodarowania należy wskazać potrzebę realizacji systemu zbierającego wody opadowe z drogi nr 50,**
- **propagowanie rolnictwa ekologicznego – bez nawozów.**
- **poprawa lokalnych warunków krajobrazowych przez wprowadzanie zadrzewień wzdłuż ciągów komunikacyjnych,**
- **zwiększenie udziału krajobrazu leśnego poprzez przeznaczenie niektórych przestrzeni rolnych pod zalesienia.**
- **wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż lokalnych ciągów komunikacyjnych,**
- **zmiany rozmieszczenia zabudowy jednorodzinnej tak aby umożliwić migrację zwierząt oraz ograniczyć wyizolowanie przestrzeni rolnych.**

Wprowadzenie ww. zapisów nie jest konieczne lecz należy dokonać analizy w kierunku możliwości ich wprowadzenia do miejscowego planu zagospodarowania rejonu Siedlina.

14. STRESZCZENIE

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2008 nr 199 poz. 1227) przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Art. 46 ust. 1). Prognoza oddziaływania na środowisko jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko.

W niniejszej prognozie dokonuje się oceny oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Siedlin, położonej w Gminie Płońsk. Obszar objęty projektem planu miejscowego ma od południowo-zachodniej strony, wspólną granicę z miastem Płońsk. Leży około 70 km od Warszawy. Przez teren opracowania przebiegają drogi krajowe, docelowo drogi ekspresowe:

- nr 7 - Gdańsk – Warszawa,
- nr 10 - Szczecin – Toruń – Płońsk.

Większość terenów Siedlina użytkowana jest rolniczo. W rejonie Siedlina uprawiane są głównie zboża, choć zaobserwowano także uprawy sadownicze i uprawę wierzby. Rolnictwo nie odznacza się tu cechami odbiegającymi od przeciętnych terenów o charakterze rolnym w województwie mazowieckim. Dominują gospodarstwa o dość małych powierzchniach i niewielkiej produkcji rolnej.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Siedlina zgodny jest w pełni z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania oraz uwzględnia uwarunkowania określone w Opracowaniu ekofizjograficznym. Generalnie ustalenia dokumentu dążą do utworzenie strefy usługowej i produkcyjnej w otoczeniu trasy nr 7. Pozostałe przewidziane tereny to przestrzenie rolne i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowana wzdłuż lokalnych dróg. W związku z powyższym zmianie ulegnie dotychczasowe zagospodarowanie części terenów rolnych. Zabudowę jednorodzinną skupiono głównie w północno-wschodniej części opracowania. Jej wprowadzenie nie przyniesie zmian istotnych dla funkcjonowania środowiska Siedlina. Największe przeobrażenia dotyczą środowiska wodno-gruntowego na terenach usługowych. Zaproponowane zagospodarowanie doprowadzi do uszczelnienia podłoża, zmiany składów gatunkowych i siedlisk. Ponadto, wzrośnie ruch komunikacyjny na skutek włączenia drogi nr 50 w projektowany węzeł drogowy. Jednocześnie może wzrosnąć niska emisja i hałas dlatego już na etapie planu zagospodarowania należy przedmiotowe oddziaływanie uwzględnić. Podsumowując prognozę oddziaływania na środowisko należy wymienić następujące skutki środowiskowe:

negatywne

- lokalne zmiany rzeźby terenu,
- wzrost ruchu samochodowego szczególnie na głównych ciągach komunikacyjnych,
- wzrost niskiej emisji,
- lokalne zmiany stosunków wodnych,
- ograniczenie powierzchni infiltracji wód opadowych,
- zmiana przeznaczenia części terenów użytkowanych rolniczo,
- możliwy wzrost hałasu w strefie usługowej,
- wprowadzenie nowych barier utrudniających migrację zwierząt,

pozytywne

- możliwy wzrost bioróżnorodności gatunkowej – lokalnie, zieleń przydomowa,
- lokalna poprawa krajobrazu przez wprowadzenie zadrzewień,
- rozbudowa infrastruktury w tym systemów kanalizacyjnych oraz stosowanie nowoczesnych technologii chroniących przed hałasem,
- korzystne rozmieszczenie przestrzenne funkcji usługowych, magazynów itp.,
- stworzenie nowych możliwości inwestycyjnych,
- zaspokojenie potrzeb społecznych i kształtowanie przestrzeni publicznych,
- zwiększenie dostępu do usług,
- ochrona najcenniejszych struktur przyrodniczych – ekosystemów wodnych i leśnych,

Aby ograniczyć negatywne skutki środowiskowe zaproponowane zmiany w planie polegające głównie na zwiększeniu udziału zadrzewień, lepszej ochrony przed hałasem, poprawy krajobrazu, niwelacji negatywnych skutków uprawy rolnej. Nie proponuje się innych zmian ze względu na kompleksowe ustalenia planu w zakresie kształtowania ładu przestrzennego i ochrony zasobów środowiskowych